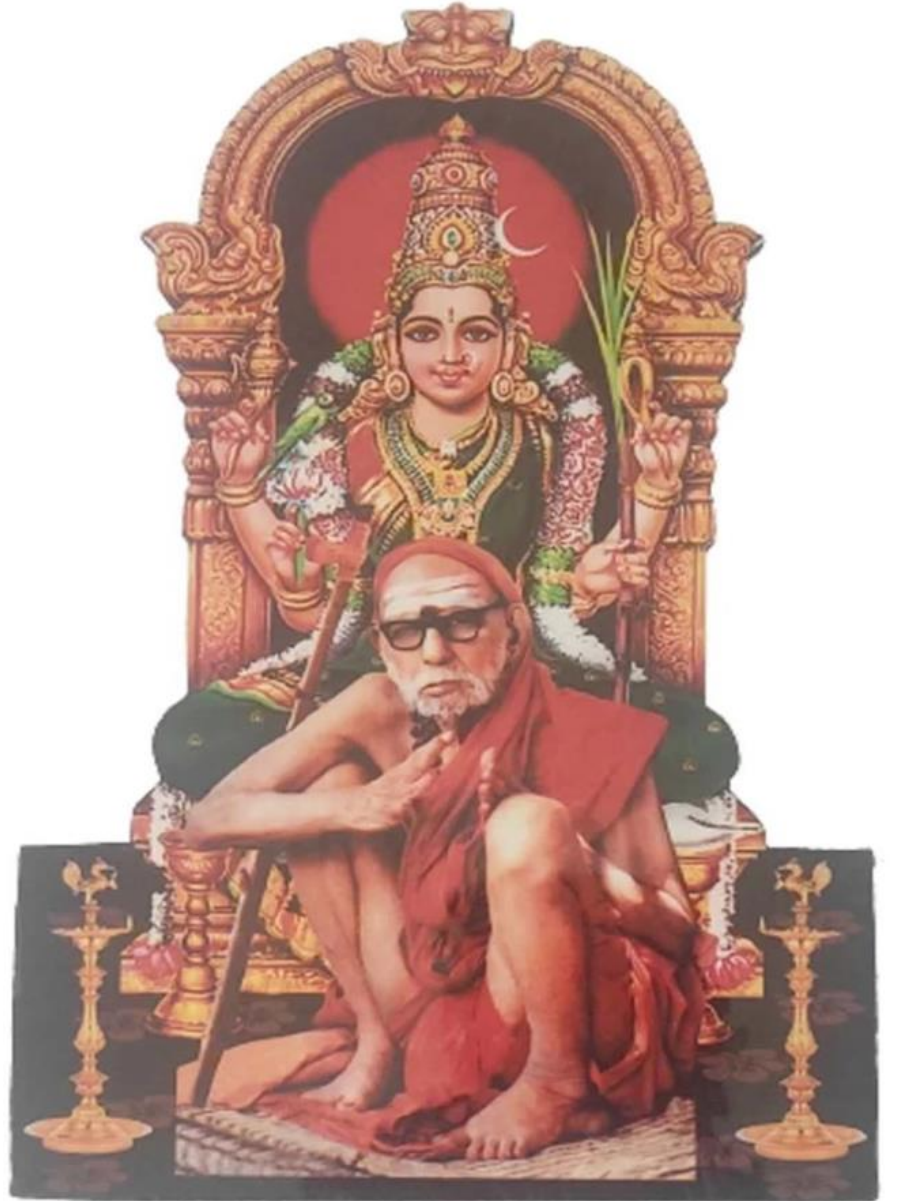

ગુરુકૃપાલહરી Gujarati

Guru KripaLahari Authored by :
Kalluri Venkata Subrahmanya
Dikshitulu

Transliterated by: SKBK USA

[Type here]

गुरुकृपावहरी १ मङ्गलतरङ्गः

श्रीविद्याभरणं त्रयीमयमहापद्माटवीयारणं
कल्याणायरणं सदाशिवसदानन्दामृतापूरणम् ।
विघ्नानानां विनिवारणं सुकविहृत्पङ्केरुहप्रेरणं
हैरम्बं यरणं व्रजामि शरणं वाग्वैदुषीकारणम् ॥ १ ॥

आदिक्लान्त समस्त वर्णनियय व्यञ्जतनूवल्लरी
आविघ्नेश्वरपादुकान्त गुरुमन्त्रा पुरी सुन्दरीम् ।
आब्रह्मानुभववाणिमादिसकलैश्वर्यक्रियायातुरी
आपादाग्र शिरस्सुधारसञ्जरी वन्दे गिरामीश्वरीम् ॥ २ ॥

शिशिरकर किशोर स्मेर कोटीरकोटी-
वशिजनहृदयान्तः कौसुमारामवाटीम् ।
निजशिशुवदनाब्ज न्यस्त कर्पूरवीटी
परमशिववधूटी मी नुमः कामकोटीम् ॥ ३ ॥

बैरागीति तपः प्रसिद्धमहसां साहित्यसीमाशुषां
गायत्री परदेवता परशिवब्रह्मैक्यमासेदुषाम् ।
मद्भाषा परमप्रसन्नकविता योगामृत श्रीप्रपा-
कल्पानामनुसन्धाम्यनुपदं विधागुरूषां पदम् ॥ ४ ॥

प्रासादं पदमाश्रये शिवमयं ज्योतिर्मयं यिन्मयं
यन्नैरन्तर भावना विधिबलात्तन्मयत्प्रत्यये ।

[Type here]

व्याक्षिप्ते गुणगुण्यभेदमधुरा तत्त्वैकताना मतिः
स्याच्छान्तिस्सहनाववत्विति य सा श्रौती भवेत्सार्थका ॥ ॥५॥

२. स्वरूपतरङ्गः

आम्ब्या साम्ब्यायितं तेजः वाणी वीणायितां गिरम् ।
पद्मा सद्मायितं पादं श्रीगुरो शशरणं भजे ॥ ॥६॥

वाणी यन्मुपतस्स्वयं क्लयते वीणां पुनर्यत्पदे
लक्ष्मीर्यत्र शिवोद्यय स्सुकवितासृष्टिश्च यत्राय्युतम् ।
रक्षाकार्यं मतो जगद्विलयनं यत्राऽद्भुतं शाम्भवं
वन्दे तत्किमपि त्रिशक्तिं मडो त्रैपूरुषं गौरवम् ॥ ॥७॥

रक्तान्त स्पृहणीय दीर्घनयनं स्वाकुञ्चित भ्रूलतं
हासस्मेर मुदारहाव इलकं स्फूर्जत्कपोलारुणम् ।
श्रीकर्णं सुनसं सुयारुरदनं पूर्णेन्दुबिम्बाननं
वन्दे श्रीगुरुमूर्तिमिन्दुमकुटं श्रीकामपीठाधिपम् ॥ ॥८॥

श्रीकेलीसदनायितं पद्युगं यानं मदेभानुगं
पादाग्रं जितकूर्मपृष्ठममलं श्वक्षराज्यं जङ्घायुगम् ।
आजानु प्रविलम्बि व्युद्युगलं वामं पुनर्वामिनं
यस्य स्वर्णं सवर्णमन्वहमहं वन्दे गुरोर्विग्रहम् ॥ ॥९॥

पदं संविल्लक्ष्यास्पद ममृत निष्यन्दि वदनं
कलावैद्यग्यानां सदनमभवच्छङ्कर गुरोः ।
यदाधारात्तन्मधुर मकरन्दामृतजरी
परीवाहा ह्यसं कविमधुप व्यन्दारक कुलम् ॥ ॥१०॥

[Type here]

આરુણ્યં સકલાડ્ગકે નયનયોરન્તે ચ મન્દસ્મિતે
 શૌકલ્યં ચસ્ય તુ પીતતા કરતલે દેવી હરિદ્રાર્યનાત્ |
 શ્રીરુદ્રાક્ષ કિરીટકોટિ પટલે સૌધાકર શ્રીકલા
 શાટ્યાડ્ગૈરિકમર્યયે શબલિતં વર્ણૈરવર્ણ ગુરુમ્ || ||૧૧||

શ્રુડ્ગારં મહસીન્દ્રિયાર્થવિજયે વીરં સ્વભક્તાભકિ-
 વ્યક્તં સત્કરુણં વિભૂતિકલયા ત્વામદ્ભુતં બાલકૈઃ |
 હાસ્યં યાથ ભયાનકં ભયવિધે રક્ષસ્સુ બીભત્સકં
 રૌદ્રં દૃશ્યલયે સ્વયં નવરસં શાન્તં ભવન્તં નુમઃ || ||૧૨||

કાશી મૂર્તિરવન્તિકા ગુરુકૃપા બ્રહ્મણ્યયોધ્યામતિઃ
 માયા સાપ્ચણિમાદિ ભૂતિરમલા કાઞ્ચી વિહારસ્થલી |
 વ્યક્તં દ્વારવતીય વાગપિ ગુરોરદ્વૈતભાવોદયે
 સૂક્તિશ્ર્શ્રીમધુરેતિ મોક્ષનગરીશ્રુડ્ગારમીડે ગુરુમ્ || ||૧૩||

સ્મિતે મુક્તાં, વજ્રં મનસિ નિશિતે, ગારુડમણિં
 વિષત્યાગે, પદ્મં પદ્મિ, શુભમતૌ પુષ્પક મપિ, |
 તૃણૌન્મુખ્યે નીલં, વપુષિ ચ પ્રવાલં, મસૃણતા-
 સ્થિતૌ ગોમેઘં, ત્વાં ભવમિહવિદૂરે ત્વષિ, ભજે || ||૧૪||

મન્દારં યશસા સ્વભક્ત જગત સ્સન્તાનકં નન્દને
 કલ્પં શ્રીમખભોગયોગકલનેનાશીતલેનાત્મના |
 સમ્ભાવ્યં હરિચન્દનં સુમનસા તં પારિજાતં ભુવિ
 પ્રાપ્તં સર્વસુપર્વભૂરુહ વરાકારં ગુરું સંશ્રયે || ||૧૫||

શ્રુત્યન્તશ્રી કુવલયવનોન્મીલને રાજબિમ્બં

[Type here]

બ્રહ્મબ્રાહ્મીમૃદુલનલિની ખેલને રાજહંસમ્ |
શ્રી ચક્રાન્તર્વલયિતભુવાં પાલને રાજરાજં
વન્દેઽદ્વૈતસ્વદમથમહાભિક્ષુકં રાજમૌલિમ્ || ૧૬||

ભાષ્યૈર્બ્રહ્મવિવેચનાય મિલિત સ્વાન્તેવસ દ્વૈદવિ-
દ્યુર્યાણાં હૃદયે સ્મિતાકુર રુચા મૌનેન મુષ્ણન્ તમઃ |
કાષાયં પરિવેષમણ્ડલમિવ બ્રાહ્મ્યા વસાન શિશ્રય-
સ્તદ્જ્યોતિઃ કિમપિ પ્રબોધયતિ યજ્જ્યોતિસ્તદે વાશ્રયે || ૧૭||

કલ્યાણાવસઘં સતામવભૃથં જ્ઞાનાધ્વરે વૈબુઘં
ધામાઘં દલિતક્ષુથં શ્રુતિરથ પ્રસ્થાનઘંટાપથમ્ |
ભેદજ્ઞાન ગિરીન્દ્ર ભેદન સમુત્સેઘં સુરેન્દ્રાયુઘં
સેવે શ્રીગુરુબોધમાગમ મહાસૌધાગ્ર ગુમાર્થદમ્ || ૧૮||

દ્વૈતાદ્વૈત વિશિષ્ટવાદકુશલૈ રદ્વૈતભક્ત્યર્થિતં
સારાસાર વિચારચારુમનસાં સંખ્યાવતાં વલ્લભમ્ |
સ્વામાનામ સમસ્તજીવિસદયં જ્ઞાન શ્રિયા માશ્રયં
વન્દેઽદ્વૈતગુરું સમસ્ત જગતાં ધીશકુરં શકુરમ્ || ૧૯||

ઓકુર શશરણં સતા મનુભવશ્રીરાતિથેયં મહા-
વિધા સોપનિષત્કળા ય ગૃહિણી પુત્રસ્વ આત્મા વિભુઃ |
સર્વસ્વં ત્વણિમાદિકં પરતરે ચેતોરતિ સ્સારતિ-
ગાર્હસ્થ્યં ત્રિજગત્કુટુમ્બિન ઇદં ચિત્રં પરિવ્રાજિનઃ || ૨૦ ||

શ્રીમચ્છન્દ્રકિશોર શેખર ગુરો રત્રાવતારા સ્ફિર્યા
નામ્નાઽસૌ જયવત્સરો જયતિ તન્માસોઽપિ સન્ માધવઃ |
સા કૃષ્ણપ્રતિપત્તિથિર્વિજયતે સર્વાદિમો વાસરઃ

[Type here]

મડ્ગળ્યં મૃદુભજ્ય મૈત્રમભવલ્લગ્નંય પજ્યાનનઃ ૥૥૥૨૧૥

જયોદયેનાઽથ જિતેન્દ્રિયત્વાત્
જયાભિનન્દ્યેન જયેન્દ્રભાસા ।
દયાભિરામેણ ધિયાપ્યનેન
શ્રિયા ચ સર્વજ્ઞપદં વિજિગ્ચે ॥ ૨૨ ॥

[Type here]

૩. અર્ચાતરંગ:

સાયં પ્રાત સ્સન્ધ્યયો સ્સન્નિધાને
ભાવદ્રવ્યૈરર્ચિતા માનસાબ્જે |
સ્વૌન્મુખ્યં મે કલ્પયન્ત્યાત્મભૂત્યા
યેઽહં તેષાં કિઙ્કરશશકુરાણામ્ || ૨૩||

પાદે પદ્મં હૃદયકમલે ચારુકલ્હાર પુષ્પં
કણ્ઠે શઙ્ખં નયન યુગળે નવ્યનીલોત્પલે દ્વે |
કુન્દં દન્તે સ્થર પટલે પાટલં ચમ્પકં ચ
ઘ્રાણે મલ્વીં સ્મિતજુષિમુખે શ્રીદળં શ્રીલલાટે || ૨૪||

ભૂસાન્નિધ્યે સુમશરધનુઃ પુષ્પમાત્રં કટાક્ષે
સાહસ્રારં તદનુ પરમં નાગલિડતં તદગ્રે |
ગાઙ્ગેયાબ્જં શિરસિ મકુટે મજ્જુલં ચન્દ્રકાન્તમ્
વિન્યસ્યૈવં ગુરુવર શિવારાધન પ્રક્રિયાયામ્ || ૨૫||

દ્રવ્યાદ્વૈત પ્રસૂત સુમનોમુદ્રયા ન્યાસભઙ્ગ્યા
મારાધ્યારાધન પરિકરાભેદભાવં ભજન્તી |
યોગારૂઢસ્થિતિ પરિણતાદ્વૈતસિદ્ધિં ગતાસ્મી
ત્યન્તઃ ખેલ ત્યનુભવરસે રાજહંસી મતિર્મે || ૨૬||

બિમ્બ સ્ત્વં પ્રતિબિમ્બ એષ ભવદ્દાલમ્બઃ કદમ્બો ગિરા-
મવ્યક્તં મણિદર્પણે મનસિ મે વ્યક્તં સ્વરૂપં તવ |
યેન પ્રસ્ફુરતિ પ્રભો | પ્રતિપદં તત્સ્વાર્થ માભૂષયત્
શ્રી દેવ્યા ઉપચાર ચારુચના ચાતુર્યધુર્યોત્સવે || ૨૭||

[Type here]

स्वस्ति, स्वस्तिक मा दधातु कदलीद्राक्षाङ्गवे वाक्परी-
 पाङ्गं मोक्ष मपूर्वमेव कुरुता दुर्वारुङ्गं बन्धनात् ।
 यूत स्तापशमं समाधि मतुलं निर्बीजिका गोस्तनी
 दधान्मे गुरुभुक्तशेषममृतं तत्तत्फलं स्वोयितम् ॥॥२८॥

यद्यत्कर्म करोमि तत्तदपि लं शम्भो । तवाराधनं
 भूयादित्यनुसंहितं सुकृतिभिः किं वाप्यकर्तुं मम ।
 किं वक्तव्यमथाप्यभावमपि यद्ब्रूयुः पदार्थं व्युधाः
 तद्द्रक्ष्ये यद्यत्कर्म मे तदपि ते ह्याराधनं स्यादिति ॥ ॥२९॥

कवीब्ये ब्रह्मणि मन्मन श्रीमति शक्त्यां स्त्रियामेकतां
 गन्तुं सङ्गतमेव पुंसि गिरिशे साक्षाद्गुरौ नोभवेत् ।
 नाद्वैतं गुरुणा सहेतिय वयस्तेनेरितं तद्गता -
 वात्मैवाऽव मतो भजे शिवगुरुं स्वात्मान मेवात्मना ॥ ॥ ३० ॥

निरङ्कुशं संविवशं मनो मे
 न पारयेत्सुन्दर तेऽनुभूत्यै ।
 मनोहर स्तत्सकलं सपीजं
 हर प्रभो येन ममेष्टसिद्धिः ॥ ॥३१॥

अल्पायुष्ट मपिऽतैरिहसुख व्यासक्तधीविभ्रमै-
 स्तापग्रस्तजनैः प्रयिन्तितमहो मृत्युञ्जय त्वद्धियाम् ।
 नोभीति नमृति र्जनि नय रुज तेषां स्मरारे सुधा-
 रोयिशोषर । ते जयन्ति नितरां दीर्घायुषा वर्यसा ॥ ॥३२॥

[Type here]

४. प्रसादतरङ्गः

श्री नारायणभट्टपादगदितं नारायणीयं सुधा-
स्वादं मातृवयोभि राकलयता लब्धा परोक्षं गुरोः ।
श्रीमद्वायुपुरेश्वरस्य करुणा तत्पादपद्मोद्भवा
धारासाध्यमृतस्य ते रसयति स्तोत्रे ममेदं वयः ॥ ॥३३॥

परापश्यन्त्यादि स्फुरति सकलं वाग्विलसनं
तुरीयं तत्रैकं पशुनिगदितं व्याघ्रविदितम् ।
स्वयं गृह्णन् मौनी गुरुरथपरां भेदविधुराम्
अभिज्ञो नः पुष्पास्यनुभवपरां व्योमधुराम् ॥ ॥३४॥

महिम्नः पारम्यं युजुक्तिपयोधे र्यद्वि मम-
प्रभोः कारुण्याब्धेरहमपि कणां स्वाद्गु रसये ।
मति मन्थानाद्रेर्यद्वि मम तुलां यात्यविकलं
सुधापानं कुर्यां तव वयनदुग्धाब्धि मथनात् ॥ ॥३५॥

यकोरी दृष्टिस्स्यादद्वि मम भवन्मुग्धमधुर -
स्मितज्योत्स्ना पानस्कृटरसिकता मज्यति विभो ।
मरावी प्राणानां यद्वि भवति वृत्ति र्मम भवत्-
पदाब्जश्रीडोवोत्सवरस मडोत्साह मयते ॥ ॥३६॥

अलि न्यासीऽय्येन्मे श्रुतिरपि भवत्सूक्ति सुमनो
रसास्वादस्वादुस्थिरतरगति यात्यविरतम् ।
मयूरो भावश्चेन्मम भवदपाऽतोदयदया-
पयोदच्छायायां तरलतरलायां नटति य ॥ ॥३७॥

[Type here]

वाङ्मे न प्रसर त्यसञ्जनवृथावातारिता ते स्तुता
 वज्य त्येव न ते पदं पशुविलासोद्भृङ्गनं मन्मनः ।
 स्वाधीनं न वपुः कृद् भ्रविवशं त्वत्पादसेवाविधा-
 व प्येवं गुरुदेव ते मयि तव प्रेमावधि लङ्घते ॥ ॥३८॥

छन्दोऽलङ्कृतिनैगमार्थविधुरं तर्का प्रतिष्ठं परं
 भक्तिज्ञानविदूर मौपनिषदे तत्वेऽप्यपारंगमम् ।
 शब्दब्रह्मणि मूकमध्यकुशलं सारस्वतोपासने
 का वा ते करुणागुरो किमपि मां वायावय त्यद्भुतम् ॥ ॥३९॥

न भावनेष्टि र्नपदार्थरिष्टिः
 न पाकृष्टिर्नय धातुपुष्टिः ।
 अथाऽपि मे श्रीगुरुकाव्यसृष्टेः
 स्रष्टु स्सुभावार्थरसप्रवृष्टिः ॥ ॥४०॥

कृपा रूपं स्वीयं प्रकटयितुकामो मयि पशा-
 विडैवं श्रुत्यन्तस्फुरदरुणरेषं तव पदम् ।
 पदं वायां धत्से प्रतिपदसुधादोहमधुरं
 वृषात्माऽहं रौमि स्वरमयमुपैतु स्वरसताम् ॥ ॥४१॥

सदा मातुर्वायं पुनरनुवदन् मुग्धमधुरं
 शिशुर्मात्रा साकं जनयति मुदं सर्वजगताम् ।
 ददत् त्वद्वायं ते ह्यनिश मुपदां त्वत्कृतपदां
 तवानुग्राह्योऽयं, कविरपि मुदां पात्रति विदाम् ॥ ॥४२॥

कालेऽस्मिन् कविता यशोव्यसनिभिश्चौर्यात्पदाहर्तृभिः
 काव्यं तत्करकोपलेन रयितं पात्रं न यान्द्रोपवम् ।

[Type here]

स्यन्दा तत्क्षणामेव नश्यति यतस्तत्राहितो यो रसः
सोऽपिस्यात् क्षणमङ्गुरो गुरुधियां स्वादाय नो कल्पते ॥ ४३॥

आचार्यस्मित यन्द्रिका प्रसरणा दन्तर्षादिश्चिद्रस
स्यन्दिन्यां कवितासुधाकरमणिद्रोण्यां तदेकात्मकम् ।
दिव्यं पायस मागलं प्रपिबतां प्रायां ऋषीणां कृपा-
सारं सारतरं तदौपनिषदं सारस्वतं षृम्भते ॥ ४४॥

श्रीपादैस्स्वयमत्र मे कृतिशिशो नमोत्सवः कार्यं छ
त्युक्तं क्वाऽपि मया तवाऽस्ति हृदये यतन्ममास्त्यस्तु तत् ।
नामेत्यु रियंततो गुरुकृपाधारावह र्युच्यते
पारम्यस्य गुरोः पदं य तद्विदं सार्वज्ञ्यसार्वाम्ययोः ॥ ४५॥

पायंपाय मुदारदेशिक कृपाधारा सुधारा गिरां
गायंगाय मशेषसद्गुरु यशोगाथा अगाथा श्रिया ।
ध्यायंध्याय मनन्तबोधकृता आज्ञा उपज्ञा श्रुतेः
हायंहायमबोधमद्वय सुष्पोत्सेधं प्रबोधं व्रजे ॥ ४६॥

प्रतिवर्णं प्रति शब्द
प्रति वाक्यं ते प्रति प्रबन्धमपि ।
प्रतिपन्मधुरं विशति
प्रतिमुष्मिव मे मनोमुकुरे ॥ ४७॥

प्रत्यक्ष कल्याण सुवे सुनाम्ने
प्रत्यर्थपीयूष दृढे स्वधाम्ने ।
प्रत्यक्षर स्वादुरसैक सीम्ने
सूम्ने नमस्ते निगमाग्रधाम्ने ॥ ४८॥

[Type here]

પ. અનુભૂતિતરંગઃ

યસ્યાં તમો વિકલયન્ કલયન્ સ્વદીપ્ત્યા
જ્યોતિસ્સુધાકરમયં તમસઃ પરસ્તાત્ |
વૃદ્ધિં વ્યધાદ્ધુરુરલૌકિક શબ્દસિન્ધોઃ
સાઽઽધાનિશા સ્ફુરતુ યોગદશાઽનિશં મે || ૪૯||

ઓઙ્કાર મૂર્તિમધિરુદ્ધ લતાન્તશય્યાં
પલ્યઙ્કિકાં પરિદધત્ કલહંસ ચિહ્નમ્ |
સ્વર્ણાઙ્કુરાઙ્કુવ મહો નગરોત્સવે ત્વં
નેત્રોત્સવં વ્યરયયઃ કુસુમૈઃ કિરન્ નઃ || ૫૦||

ગ્રામાન્તરે મદનુજઃ સ્થિત ઈક્ષણાનાં
સાઙ્લ્યદં ક્ષણમિમં કથમધે પશ્યેત્ |
ઇત્યેવમાત્મનિ વિચિન્તયતો મમાગ્રે
પ્રાદર્શયસ્સપદિ તં ત્વમહો સ્વભૂત્યા || ૫૧||

દૃષ્ટ્વા કૃતાન્ત મપિ તં મયિ યાપતન્તં
રક્તાક્ષ મીશ | મહિષં ધરણૌ શયાનઃ |
હા ચન્દ્રશેખર | શિવેતિ ગૃણન્ ક્ષણાયુઃ
મૂર્છા ગતોઽહમથ તત્ર સમાવિરાસીઃ || ૫૨||

પશ્યલ્લલાટમથ દ્વૈઽધરં ભવન્તં
પશ્યન્ પુનસ્સપદિ દ્વૈઽધરશ્ચ ભીતઃ |
પશ્ચાત્પદં નતશિરા અદમધમસ્ય
વાહસ્સમુગ્રગવલોઽમ્બર મુત્પપાત || ૫૩||

[Type here]

ભાગ્યં ત્વદર્યનવિધૌ યદ્દિ મે હ્યુપાધિઃ
 તિષ્ઠત્વયં સપદ્દિ ગચ્છતુ વાઽન્યથાયેત્ |
 ઇત્યુક્તવન્તમથ મામનુભૂતિસારૈઃ
 આજીવય સ્સકરુણામૃત હૃકપ્રસારૈઃ || ||૫૪||

જન્મજ્વરોપશમનાય મયાર્થિત સ્ત્વં
 દૃષ્ટ્વા વપુર્જર્વરિતમાર્તજનૈકબન્ધો |
 દત્વાઽમૃતં ય કૃતવાન્ પરમાં ચિકિત્સાં
 તં ત્વાં ભવજ્વરભિષગ્વરમાશ્રયામિ || ||૫૫||

મૂકાય વાયમદદા સ્ત્વમદાઃ સ્તુતૌ તે
 મૂકાય મદ્યમપિ સુન્દરદેવવાણીમ્ |
 દ્વૈતેતરં બહુ તદા વિવૃતં ત્વયૈતત્
 આનન્દતાણ્ઽવ વિલાસ મનુસ્મરામિ || ||૫૬||

સંસારપાશનિયયૈરહમસ્મિ બદ્ધો
 નેશે ભવન્ત મનુગન્તુ મિતિ બ્રુવન્તમ્ |
 મામબ્રવીરહમપિ ત્વયિ રાગબદ્ધો
 લોકાન્તરેઽધ્યનુગમિષ્ય ઇતિ પ્રભુસ્ત્વમ્ || ||૫૭||

એકાન્તત સ્સમવધાર્ય મદાર્તવાયં
 પ્રસ્થાનયાન મનુ મે વિતરન્ પ્રસાદમ્ |
 હાર્દેન વત્સલ રસાર્દ્રવિલોક નેન
 ત્વં યાગ્રહીઃ પ્રિયમુદા હૃદયાર્પણં મે || ||૫૮||

ગડ્ગામહં સમુપનીય ચ કૃષ્ણવેણી

[Type here]

गोदावरीमथ क्वेरसुतां सदारः ।
 द्विव्याभिषेयनविधिं कृतवान् कटाक्षैः
 आसेयय स्त्वमपि नौ करुणामृतौघैः ॥ ॥५८॥

शास्त्रैरगम्यमिह मे गुरुशास्त्रगम्यं
 ब्रह्मेति यद्गृहसि किञ्चिद्दवादिषं त्वाम् ।
 मौनं विधाय निजबोधरसैकमानं
 तत्राऽकरो स्सद्य मे हृद्यं सुधीरम् ॥ ॥६०॥

भ्रष्टोऽस्म्यहं श्रुतिपथां निजवंशवृद्धैः
 आराधितादितिरुदन्तमवेक्ष्य दीनम् ।
 शिष्टं व्यधाः कृपणवत्सव । मां त्वदीय
 पादारविन्द कलहंसकुवैकशुष्टम् ॥ ॥६१॥

वाग्लौकिकी मम न भाति तव स्तुता वि-
 त्याकर्ण्य मद्भयनमङ्ग कृपान्तरङ्गः ।
 त्वं मेऽकृथा शशुकवयस्यथ पूर्णसङ्ख्या
 सौन्दर्यसारसङ्गवा मयि मन्त्रदीक्षाम् ॥ ॥६२॥

गीर्वाणवृत्तययलक्षणा मन्वपृच्छ -
 स्त्वं मां कदायि दधिरुह्य मृगेन्द्रपीठम् ।
 धृत्वा य शेषगिरिनायकशेषवस्त्रं
 कौशेयमेतद्गुपदेशे षडाऽभवन्मे ॥ ॥६३॥

देवालये त्वदनुशासनतस्सलज्जः
 पथं हरावपठमेकपदेन लुप्तम् ।
 वेणुः क्वयाभवदिति स्मितपूर्वं मुक्त्वा

[Type here]

तय्यानय स्मृतिपथं पदमद्भुतं मे ॥६४॥

कालोऽप्य बुद्धिशब्दः परमाविभूतीः
दृष्ट्वा त्वयि व्रजति भक्तिमहो निजाऽर्थे ।
स्वल्पं समर्पयति कामयते ह्यनल्पं
न स्वं ददाति सकलस्वमपेक्षते य ॥ ६५॥

श्रीयुक् वर्तिनमिवाकलये भवन्तं
मां युक् वर्तितनयत्व मतोऽनुयाति ।
ते नामकाम एव याऽस्यबुधोऽप्यकामः
सर्वस्वभू स्त्वमिह मे यदभू स्वकीयः ॥६६॥

अस्त्येतदस्ति न ममेत्यनुयिन्तनेऽपि
भीतोऽस्मि यन्मम मन स्त्वयि सन्निविष्टम् ।
तत्स्पन्दनं किमपि तत्त्वयि तत्र भाति
ते नाऽप्रयत्नमिह याम्यमनस्कयोगम् ॥६७॥

कदायिदामैः परिवेष्टित स्त्वं
कवेरकन्या रसवीयिकासु ।
तथाऽनुजे श्रोतरि भिक्षुसूत्रे
व्याथाः परोक्षं मम भाष्यशान्तिम् ॥६८॥

उषस्यदा दर्शनमेकदा मे
काषायवासाः कलितात्मदण्डः ।
हासप्रसन्नं शुभवत्सराद्यौ
यित्रं ममैतन्नजहाति यित्तम् ॥ ६९॥

[Type here]

ચિત્રં દ્યાડિતક વિભ્રમો ભ્રમહરઃ પ્રાસડિતક સ્વાશ્રિતે
 રાગશ્ચાપ્પિલ રાગબન્ધનહરઃ કર્માપ્યકર્માસ્પદમ્ |
 પ્રજ્ઞા સા પ્યતિલૌકિકી સ્ફુરતિ નઃ પ્રજ્ઞા પ્રભો લૌકિકી
 નિષ્ઠા બ્રહ્મણિ મે ગુરો સ્વજનસંરક્ષૈક નિષ્ઠાદ્ભુતમ્ || ૭૦||

રમ્યં વીક્ષિતમર્થવત્સુમધુરં મન્દસ્મિતં ભાવવત્
 હૃદયં સ્પન્દનમાધરં સ્વરસવન્મૌનં મહાવાક્યવત્ |
 પારોક્ષ્યં હ્યપરોક્ષ વસ્તુસુખવતાત્પર્યવદર્શનં
 સ્વપ્ને જાગ્રતિ મે ગુરોર્વિલસિતં સર્વાન્તરં બ્રહ્મવત્ || ૭૧||

ચિત્રં પર્ણશદે પ્રદોષસમયે યસ્સંનિલી યાન્તરે
 માતુર્મે ચરણાઙ્ગુલીયક મહો પૂજ્યં હરિષ્ણોર્વ્યથાઃ |
 શિક્ષાં માતૃરિરક્ષયા ભગવતેઽસ્મૈ પર્ણશદાય તે
 લીલાતાણ્ડવપણ્ડિતાય શ્રુતિસંવેધાય કસ્મૈ નમઃ || ૭૨||

સર્વા ડપ્યણિમાદ્યો હિ વૃણતે ત્વામીર્શ્વરં ભૂતયો
 નાશ્ચર્યં સ્વ મહિમ્ન્યધિષ્ઠિતવતો નાડવાદરોડનાદરઃ |
 સ્વસ્માન્નિસ્સૃત સમરશિમવિભવં દૃષ્ટ્વા સ્વયં જ્યોતિષાં
 જ્યોતિ સ્સાડપિ સહસ્રરશિમરયતે કિં કિઙ્ચિ દપ્યદ્ભુતમ્ || ૭૩||

[Type here]

૬. લલિતાતરંગ:

બ્રહ્માહુર્હિ નપુંસકં પુરુષ ઇત્યાહુ ભવન્તં પરે
ચિત્રં તદ્વિષમં હિ શાસ્ત્રવચનં તત્ત્વં ગુહાયાં સ્થિતમ્ |
શ્રી માતા ગુરુદેવતે ત્યહ મયે માનં કૃપા પણ્ડિતૈઃ
વાદો યદથ મૌનમેવ શરણં સેવેડનુભૂ ત્યાત્મનિ || ૭૪||

સત્વાદિ ત્રિગુણં પ્રધાન મુદ્ધિતં વર્ણૈસ્સકારાદિભિઃ
સ્ત્રીશબ્દે ગુણબોધકૈઃપરિ તત્તુર્યસ્વરશ્ચિત્કલા |
ઈકાર શ્ચિદધિષ્ઠિતા પ્રકૃતિરિત્યાખ્યાતિ સા દેવતા
શક્તિ સ્સા જનની સમસ્તજગતાં ત્વામેવ તાં ભાવયે || ૭૫ ||

કામાક્ષ્યેવ નકાડપિ મન્દગમના રૂપે હ્યુષો દેવતા
સર્વાડ્ગીણનવારુણારુણરુયા વાલાપને શારદા |
માતા મામકલાલને મધુમતી વિદ્યા રસાસેયને
ગાયત્રી ગુરુદેવતા નિજશિશુત્રાણે ભવેન્મામિકા || ૭૬||

સોમા શમ્ભુ વિમોહને મધુરિપોર્ભામા ધનાપાદને
શ્યામા શ્રોત્રિયજીવને પુરરિપો રામા રસાસેયને |
ભીમા દ્વૈતવિભજ્જને શ્રુતિશિરસ્સીમા સુધીરજ્જને
સામાંકાડધનુકમ્પ માકલયતે ધામાડનુકમ્પાડદ્ભુતમ્ || ૭૭||

બ્રાહ્મી બ્રાહ્મમુહૂર્તકે તનુરુયા સર્વારુણા ઋક્રુચી
રૌદ્રી શુભ્રરુચિ ર્યજુર્મયતનૂ મધ્યાહ્ન કાલે તથા |
કૃષ્ણા સામમયી પુનસ્તદપરા સાયન્તની વૈષ્ણવી
ગાયત્રી ગુરુદેવતા મમ સદા છન્દોમયી ધોતતે | ||૭૮||

[Type here]

नूनं पञ्चदशं भवान् तिथिकुलं तन्मौलिगा षोडशी
 या सा त्वं बहिरन्तरङ्गविषया पर्यायतो गोयरा ।
 राजस्यन्तरथादिमे सुविशदा पूर्णा य सत्वात्मिका
 स्थाने वाऽन्यतरे तथा सुमलिना दशाङ्कति स्तामसी ॥ ७८ ॥

अेवं भावनया ऽनया तव जगत् स्थित्यादिक प्रक्रिया
 कर्तृत्वं तदतीत षोडशकलाकल्पत्व मऽतीकृतं ।
 स्यादित्यन्तरुपास्महे हि तमसो यत्तत्परस्तात्परं
 ज्योतिः ज्यौतिषमऽवाद्यपि परां त्वां तां क्वां षोडशीम् ॥ ७९ ॥

श्रीगौरी किमु काऽपि कञ्जऽकला त्वं लैरवी रञ्जनी
 कल्याणी श्रुतिरञ्जनी त्वमथ सा हंसध्वनि वर्धनी ।
 धन्यासि स्वरभूषणी य विजयश्री स्त्वं मरावी गुरु-
 स्त्वं सोमाभरणाङ्कतिः स्फुरसि मे रागस्वरूपा हृदि ॥ ८० ॥

स्वीयं स्वार्थपरं स्वभावसकलं संवर्धयन्ती कुलं
 निस्त्वं पुण्यजनं स्वरूपविकलं तं वञ्चयन्ती मुहुः ।
 काञ्च्यां श्रीतरुशेन्दुशेप्परमनस्सम्मोहिनी मोहिनी
 मूर्तिः काऽप्यतिवेलमत्र कुरुते द्वैतेतरं विभ्रमम् ॥ ८१ ॥

कैलासाऽयलयुम्बिनी श्रुतिशिरः कादम्बिकादम्बिनी
 कैवल्यामृतवर्षिणी निजपदध्यानैक संवर्षिणीम् ।
 काव्यावापविनोदिनी निजयशस्सऽतीत सम्मोदिनी
 वन्देऽस्मन्मतिनन्दिनी गुरुकलामानन्दनिष्यन्दिनीम् ॥ ८२ ॥

राज्ञी त्वं गुरुरूपिणी त्रिजगतीसाम्राज्यलक्ष्मीः श्रुति-
 स्तत्राज्ञे स्मृतिरध्यपारकरुणावृष्ट्या य तुष्टि पराम् ।

[Type here]

પુષ્ટિ યાઽપિ તનોષિ તે કરધૃતો દણ્ડસ્તુ મન્ત્રાઙ્ગિયતો
મૃત્યોર્વાઽપિ ભયઙ્કર સ્સુકૃતિનાં ક્ષેમઙ્કર સ્ત્યાગિનામ્ ॥ ૮૪ ॥

માત્રે કુપ્યતિ ડિમ્ભકઃ પ્રતિપદં સ્તન્યાય રુન્ધન્ પદં
ક્ષુદ્ધ્ણા સાઽપિ દદાતિ સુષ્ઠુ સમયે તં લાલયન્તી પયઃ |
ઇત્યં શ્રીગુરુદેવતે ત્વયિ મમાપ્યાક્રોશ આત્માર્થકઃ
ત્વન્મે યત્સમયે હિતં કુરુ તદેવાત્યન્તિકં મડ્ગલમ્ ॥ ૮૫ ॥

અમ્બ ત્વં કલયસ્યયાયિત મહો યન્મે હિતં તે હિતં
માતસ્ત્વં વિતરસ્ય તર્ક્યમપિમેડશ્રેયોડમૃતં ત્વાં ઋ તમ્ |
દેવિ | ત્વં શ્લથય સ્યચિન્ત્યમપિ મે ચિત્તભ્રમં સમ્ભ્રમમ્
કેયં તે ગુરુદેવતે | મયિ કૃપા મેયં પદં લઙ્ઘતે ॥ ૮૬ ॥

ભિક્ષાવૃત્યનુશિક્ષણં કૃતવતી બ્રહ્મોપદેશે પુરા
લક્ષ્મી મેજનની સ્વયં ભુવિ પુનર્જાનેન જાતઃ પુનઃ |
ભિક્ષાવન્દન માતનોમિ જગતાં માતુ સ્તવાગ્રે મહા-
ભિક્ષો | કિં વિદધાસ્યતો વિતરમે સાક્ષાત્સ્વરૂપં હિ મે | ॥ ૮૭ ॥

શ્રીભોગેશ્વરનામભૂષણવતો લબ્ધ્યા જનિર્મે સ્થિતિઃ
તસ્મા દેવ ગુરોર્મમાદ્વયસુખે સ્યાદ્દા લયો બ્રહ્મણિ |
શક્તિ સ્તત્ર ભવાન્ ગુરુર્ગુરુકૃપા પ્રાથમ્ય પારમ્યયોઃ
હેતુ સ્ત્વા મપુનર્ભવાય જનની વન્દે પરાં દેવતામ્ ॥ ૮૮ ॥

કુમારસ્તેડભૂત્પ્રાજનનિ જગતાં ય સ્સ જગતાં
કુમાર શ્રી દેવ્યા સ્તવ ય જનકો લોકજનકઃ |
તવાન્તેવાસી યસ્મરયમનિયન્તા સ જગતાં
તથાન્તેવાસી સન્ જયતિ જનનં મૃત્યુ મપિ ય ॥ ૮૯ ॥

[Type here]

नानालोडालोकदक्षा मलोकं
नानालावालावमूला ममूलाम्
नानाकल्याकल्यलीला मलीलां
नानारूपां त्वा मरूपा मुपासे ॥ ॥७०॥

[Type here]

<https://srikamakotibhaktikendra.org/>

૭. શિવલીલાતરંગ:

શક્તિ શશમ્ભુ રિતિદ્વિધા નિગદિતં યચ્છેષ શેષ્યાત્મકં
વાગર્થાકૃતિકં પુરાણમિથુનં બિન્દુત્રિકોણાયિતમ્ |
હંસદ્ભ્રુ મહો વિમર્શ ઇતિ યદ્યય પ્રકાશઃ પરઃ
તદ્ભ્રુ ગુરુમૂર્તિત સ્સમુદિતં ચિત્સામરસ્યં મહઃ || ૧૧ ||

ઉત્સર્ગે માં શિશુવદકરો દન્નપૂર્ણાભિવાન્યાઃ
ગૃતાયાં મે હ્યઘટયદહો બાલતારંગ કેલીમ્ |
ડોલા લીલામકલયદિમાં યસ્ત્રિવેણ્યાં પ્રયાગે
સોડયં કાશ્યાં શિવ ઇહ ગુરુસ્સન્નિઘત્તેડવ કાઞ્ચ્યામ્ || ૧૨ ||

આસૃષ્ટેરિયમેવ જીવસરણિયાત્માભિમુખ્યેતરા
સુસ્પષ્ટં ય પરાઞ્ચિ ખાનિ વ્યતૃણધત્તત્સ્વયમ્ભૂ સ્સ્વયમ્ |
ધિગ્જીવાન્ પરમાદ્ભુતાદ્ભુતકૃપાલીલાવતારૈ શિશવે
ત્વચ્ચેવં યરતિ પ્રભૌ પ્રસરતિ પ્રીતિર્ન તેષાં ગુરૌ || ૧૩ ||

સ્તેનાનાં પતયે તુભ્યં મુષ્ણતાં પતયે નમઃ |
તસ્કરાણાં ય પતયે તમસાં મનસાં ભિયામ્ || ૧૪ ||

હરશ્ચ મે હરિશ્ચ મે હ્યુમા ય મે રમા ય મે
સકોડપિમે સુવાક્યમે નકોડપિ મે ત્વમેવ મે || ૧૫ ||

દ્વૈતમિવ કાલકૂટો ગલે ગૃહીત સ્સમસ્તલોકાનાં |
શક્ટર ભવત્કૃતં તચ્છિવં શિવાલોચનોત્સવં વન્દે || ૧૬ ||

[Type here]

हावाहवमपि कण्ठे कर्तुर्जगतां हिताय ते भर्तुः ।
हर्तुर्दोषं याङ्गीकर्तुं मद्भायमीश किमसाध्यम् ॥ ८७ ॥

विङ्गं विङ्गं स्या स्थिवाप्यार्थभेदे
सत्वादीनां य द्विवक्षाभिगम्यम् ।
तस्मात् सेवेऽप्रत्ययं सार्थमेकं
निस्त्रैगुण्यं त्वामविङ्गं शिवेति ॥ ८८ ॥

शिव शिव शिव अयेवं तत्पदावृत्तितो मे
वशि वपुरथयित्तं स्या न्निवृत्तौ वयश्च ।
प्रथमममृतपीठं यत्पुरास्वाध मन्ते
भवति भव भवन्तं कोह्यतीयात्कृपायाम् ॥ ८९ ॥

उग्रो व्यग्र स्त्वं शिवो लक्ष्यसे यैः
ते नो ज्ञानन्त्यग्रभावं गुरो स्ते ।
तद्ज्ञानार्थं नः प्रदेहि प्रभो ।
ता मन्तश्शान्तां शाम्भवीं योगमुद्राम् ॥ ९० ॥

अर्धाऽर्थयो विन्दुविभिन्ननाद्यो-
रपि स्वरूपे परमार्थतोऽभिदा ।
यत्राऽद्भुतं तन्मिथुनं पुरातनं
भजे गुरुत्व प्रतिपन्नगौरवम् ॥ ९१ ॥

उक्तार्थभेदादपि यार्थतः पुनः
शिवाभिधाने प्युभयार्थसुन्दरम् ।
प्रतिस्फुर अन्द्रकिशोरशेखरं
शिवार्थमीडे परमं शिवार्थम् ॥ ९२ ॥

[Type here]

भयभवयो र्यवमात्रविभेदात्
उभयमिदंभयस्य पदं न ।
अभव छह त्वभवोऽथ भवो नः
प्रभुरभयाय ततोऽप्यभवाय ॥ ॥१०३॥

त्यागयोगसमवेतसम्भुषं
विश्वतोमुष्ममुपास्महे सुष्मम् ।
भक्तयित्त नवनीततस्करं
पश्यतोऽरमुपाश्रये हरम् ॥ ॥१०४॥

[Type here]

<https://srikamakotibhaktikendra.org/>

૮. હરિલીલાતરંગ:

આવૃત્તૈ યુગધર્મપાદગણિતૈ લીલાવતારૈઃ પુનઃ
સ્થૈર્યં યાગમતો ગતં જગદ્દિદં મિથ્યેત્યમિથ્યેતિ વા |
કિં તૈ સ્તર્કવિતર્કકર્કશમતૈ સ્તન્મે જગન્મડ્ગલં
ધામાડદ્વૈત મિદં દૃશાં હિ વિષય શ્રી શાક્ટરં વૈષ્ણવમ્ || ||૧૦૫ ||

દૃશાડમૃતં સિઞ્ચતિ વૈ પ્રજાસુ
સમાહર ત્યદ્ભુત મિન્દ્રિયાણિ |
રસાતલં યોદ્ધરતે સ્વશક્ત્યા
સ્વભક્તબાલોત્સવ માતનોતિ || ||૧૦૬||

ત્રિવિક્રમઃ ક્રામતિ ય ત્રિલોકી
સ્વ તેજસાઢધઃ કુરુતે પરૌઢમ્ |
મુનીન્દ્રભાવાન્ રમય ત્યશેષાન્
ધિયાં હિ સક્ટૃર્ષણતાં પ્રયાતિ || ||૧૦૭||

કરોતિ ગીતોપનિષત્પ્રબોધં
હ્યધર્મનિર્મૂલન માતનોતિ |
દશાવતારાત્મક એવ માસ્તે
ભવાન્ હરિ મે ગુરુરાજમૌલિઃ || ||૧૦૮||

કૃતે શ્વેતાપ્યં ત્વાં પરમતપસં જ્ઞાનમહસં
યુગે ત્રેતાપ્યે વા નિહતકલુષં યજ્ઞપુરુષમ્ |
પરં શ્યામં તન્ત્રપ્રકરસુભગં દ્વાપરયુગે
કલૌ પુણ્યૈ રલ્ચૈ શશમિતશમલં ત્વાં હરિ મયે ||||૧૦૯||

[Type here]

त्वं छन्दसा हि गरुडेन तदाऽविरासीः
 यन्मत्तवारण समुद्धरणाय तद्भूत् |
 साक्षाद्गुरिः गुरु रिडाऽसि समुद्धरिष्युः
 मां कालनकशितवक्त्रगतं दयावुः ॥ ११० ॥

कावेरीतटिनी कलिन्दतनया बृन्दावनं तद्धनं
 गीतं किं नरञ्जवनं भगवता गीतं तदेवाद्भुतम् |
 गोगोपीपशुपालबालक मिदं स्वीयं कुलं गोकुलं
 कर्तुं स्वोन्मुख मधे गायति गुरुर्गोपालबालः कवम् ॥ १११ ॥

नादब्रह्म स्वरसमुदयै षड्जमुष्यै स्स्ववंशी
 नावे पूर्वं ह्यधरसुधया व्याकृतं यामुनान्ते |
 लीनीकृत्य प्रणवमधुरे वैणवे स्वीयदण्डे
 गायत्येकः कवमिह मनोमोहनं ब्रह्मगीतम् ॥ ११२ ॥

मन्दं मन्दं विक्रयसुमन श्रारुबृन्दावनान्ते
 कण्ठे वेणा वधरितसुधां रागतीति वितन्वन् |
 स्वायत्तैकप्रकृतिभिरडो भक्तगोपाङ्गनाभी
 रासक्रीडां कलयति रडश्रीहरिश्री गुरुर्नः ॥ ११३ ॥

प्लेवन् दुष्कलिकाल कालिय महाभोगे विषाग्निच्छटा
 भोगे स्वाश्रितगोपगोशिशुकुलं योज्जीवयन् श्रीदृशा |
 गायन् वंशधर स्सदोमिति परं ब्रह्मात्मकं मोहनं
 सङ्गीतं नटराजराजयिकुरः को वा नरीनर्ति य ॥ ११४ ॥

[Type here]

६. विज्ञानयोगतरङ्गः

यजु स्त्वं प्रयोगे ऋगेव स्तवार्थे
 त्व मुद्गीथयोगे तथा सामवेदः ।
 त्व माथर्वणं छन्द एवा ऽसि शान्ति
 प्रकल्पे ऽविकल्पं लजे त्वामनल्पम् ॥ ॥११५॥

त्वां श्रुत्यन्तै विश्रुतार्थं श्रुतार्थं
 विधावादैरुत्तरङ्गातरङ्गम् ।
 व्यासोदीर्णं द्वापरान्ताऽवतीर्णं
 सूत्रात्मानं भावये ब्रह्मविधाम् ॥ ॥११६॥

छन्दोऽन्त श्श्रीसूत्रगीतार्थं नाना
 रत्नश्रेणीशानमीडे त्वदीयम् ।
 साधूद्धोष्यं ब्रह्मविन्मौलिभूष्यं
 वाग्वैदुष्यं शाङ्कराद्वैतभाष्यम् ॥ ॥११७॥

ब्राह्मं तेजः पाद्मशोभं पदं ते
 धामाद्वैतं वैष्णवं तय्य शैवम् ।
 मार्कण्डेयं वैङ्गमाग्नेयमेकं
 स्कान्दाकारं वामनं श्री भविष्यम् ॥ ॥११८॥

मात्स्यं कौर्मं तय्य वाराह मुर्व्या
 वेदाद्गीन्द्र क्ष्मासमुद्धारधीरं ।
 ज्ञानं तद्भ्रारदीयं शुकोक्ति
 श्रीमत्पुण्यं गारुडे याज्य मीडे ॥ ॥११९॥

[Type here]

ब्रह्माण्डस्थं ब्रह्मवैवर्त मेकं
 वेदार्थानां बृहदं वेदसारम् ।
 वेदातीतं वेद गुह्यं लजे त्वां
 वेदव्यासप्रोक्त माधं पुराणम् ॥ ॥१२०॥

श्रीमच्छान्तनवस्तवोक्त्यभिमुषं गीर्भिश्चतुर्भिः स्फुरद्
 ब्रह्मगीत यशोध्रुव स्तुतिपदं श्री भारतप्राभवं ॥
 देवस्तु त्यभिराममङ्गल मढो प्रह्लाद सम्भाषणं
 मोहिन्या जगतां श्रिया विलसितं रामोन्मुष्पाप्यानकम् ॥ ॥ १२१॥

श्रीमात र्यनुवर्तनं यद्गुपतिस्तोत्रार्थसारं महत्
 मार्कण्डेय शिवानुभूति तिलकं मन्दारकल्पं सताम् ।
 आकल्पं धृतभावुकं प्रतिनवाध्यायोक्तसारार्थकं
 श्रीमद्भागवतं शुकोक्तिमधुरं त्वां श्री गुरुं भावये ॥ ॥१२२॥

नवनवरसपर्व श्रीगुणाढ्य श्रुतीऽयं
 परमरसवरिष्ठं धर्मराज्य प्रतिष्ठम्
 जयपद समभिष्यं यारुकृष्णाभिमुष्यं
 गुरुवर महमीडे श्रीमहाभारतं त्वाम् ॥ ॥१२३॥

निर्वेदाप्यं सांप्यकर्मानुरूप्यं
 ज्ञानाल्लक्ष्यं कर्मसन्यासयोगात् ।
 आत्म न्यारा त्संयमाय्याऽपि विज्ञा- -
 नाकारा द्वा यक्षरब्रह्म योगात् ॥ ॥१२४॥

विद्याराजा द्राजगुह्याद्विभूते स्साक्षात्कारा द्विश्वरूपस्य लक्तेः
 क्षत्रक्षेत्रज्ञप्रबोधाद् गुणानां व्यक्ते गर्भ्यः पौरुषा द्रुतमाय्य ।

[Type here]

देवादीनां सम्पदां वा विवेकात् श्रद्धादीनां मोक्षसन्धासयोगात्
अन्ते गम्यं सर्वगीतार्थसारं ब्रह्मोपासे वस्तु साक्षाद्भवन्तम् ॥ ॥१२५॥

बालत्वं शिवधर्मभेदन रमापाणिग्रहयुध्यता
त्यागे सन्मुनिबोकरक्षणाविधा वारण्यता वक्षिता ।
किञ्चिन्धामि रवाप्तमित्रकुल सन्मन्त्रोदये सुन्दर
श्रीश्रूडामणिदर्शने रिपुवधे यौद्धं महो व्यञ्जकम् ॥ ॥१२६॥

आत्मप्यापन वैभवे कुशलिना सर्वोत्तरत्वं पुनः
स्वाराज्यं समवाप्त मात्मनि तथा रामात्मकेन त्वया
वाल्मीकित्व मथास्ति ये द्विघिकृपालेशाय्य मे नामनि
श्रीमत्त्वय्यरितं रसोल्बण मिदं रामायणं कीर्तये ॥ ॥१२७॥

श्रुत्यन्तकेलि विपिनान्तनितान्तकान्त
वासन्तवासर मिहादिगुरुं गुरुणाम् ।
दुस्तर्क कर्कशशिलाकृकयायमान-
वग्विक्रमाकृमित नास्तिकयकृ मीडे ॥॥१२८॥

[Type here]

१०. विमर्शतरङ्गः

त्वा मध्यात्मनभोमणिदीपं
शब्दा दृष्टवलय म्यनुरागात् ।
सिद्धि गुणगुण्यविभेदा-
त्सिद्धं शास्त्र मसिद्ध मसिद्धौ ॥ १२८॥

शाब्दीसिद्धिर्मेऽपरोक्षा परोक्षा
यार्थीसिद्धि शक्तिरेवात्रमानम् ।
तस्माच्छब्दं पेशवं शृण्वतोऽत्र
स्वार्थं लब्धुं प्रार्थये ज्ञानवृद्धान् ॥ १३०॥

मातुः प्राणो व्योम्निवीने मयोक्त
मानन्दादेवेति वाक्यं प्रमादात् ।
-धीधीत्युक्तं तत्प्रयाणो तयाऽन्त्ये
शाब्दीसिद्धि स्तत्प्रसादः स्तुतौ ते ॥ १३१॥

स्थूलं शब्दं सूक्ष्म मर्थं ह्युपास्य
तत् छक्तीराप्य तस्मिन् विवाप्य ।
निर्दग्धेहावासना स्त्वय्यनन्ते
वीरा धीरा यान्ति ते सुप्रतिष्ठाम् ॥ १३२॥

यन्द्रोदया द्विव ममाभ्युदया त्ययोधिः
त्वं योत्तरङ्गतरसो मधुरान्तरङ्गः ।
रत्नानि भाव मधुराणि मुपे पदानि
सधः क्षिपस्यहमपि ग्रथकोऽत्रहारे ॥ १३३॥

[Type here]

भाषाया ममराज्ञां
 भाषायां मम य ङ्ङित स्वतः ।
 ब्राह्म भारद्वाजं
 ह्युभयरसं योगमैश्वरं विन्दे ॥१३४॥

सदा द्रवच्छेदयरसः परं रमे
 तव स्तुतौ रसहृदयेव वेपिनी ।
 भवत्यधः प्रयुरतमोमषीरसः
 स्फुरत्यतः किमपि मनोहरं मडः ॥ ॥१३५॥

कल्याणोऽस्मिं स्ते गुरोश्श्रीसमैक्ये
 श्रुवभ्रक्ष्यानुसन्धान रूपे
 काव्ये स्थूलारुन्धतीन्यायतोऽहं
 ब्रह्मस्थाना त्वन्महोऽदृश्यं त्वाम् ॥ ॥१३६॥

स्तुतिः प्रसूति र्मम ते मनः प्रिया
 प्रियस्त्वमस्या हृदयैकगाहनः ।
 द्वये तदद्वैतमिदं भजत्यतः
 कुतोऽयमस्मिन् सदसद्विवाहः ॥ ॥१३७॥

यद्वेदनाया स्समभिष्टुतं त-
 त्सौन्दर्यं मार्यैरनुभूतिधुर्यैः ।
 तद्वेदनाभि श्श्रुतिभिर्हवेधं
 गीर्भिः प्रपद्ये गुरुमर्थं माधम् ॥ ॥१३८॥

विध्यां भावः विन्दते शब्दरूपं
 तस्मिं श्रार्थव्यक्तयो वृत्तिमूलाः ।

[Type here]

તસ્યા જ્ઞાનં તત્પ્રયોગે નિદાનં
તન્મૂલં ત્વાં વિશ્વતશ્ચક્ષુરીડે ॥ ૧૩૯ ॥

જડાનાં વર્ણાનામજડપર ચૈતન્યવપુષઃ
સદર્થ સ્યાસડ્ગા દ્ભવતિ હૃદયે સ્પન્દન મપિ |
અયસ્કાન્તાસડ્ગાદયસ ઇવ તત્ સ્પન્દનવશાત્
ય આનન્દ સ્તં ય શ્રુતિરવદદર્થ રસ ઇતિ ॥ ૧૪૦ ॥

કવે શ્રોતુસ્સડ્ગ શ્રિતિયદિભવે દ્વર્ણશબ્દવં
તદા ચિત્તં શૂન્યં ભવતિ પરમૈક્યં ભજતિ ય |
તદૈક્ય સ્ફૂર્તેર્વા રસિક ઇહ યાત્મૈવ ભવતી
ત્યતદિભન્નં માનં ગુરુમિહ ભવન્તં હિ કલયે ॥ ૧૪૧ ॥

અસ્તિત્વં તદ્વસ્તુનો ભાવરૂપં
ભાવ સ્સત્તા સાડપિ નિશ્શબ્દબોધ્યા |
સંવિત્ તસ્યાઃ પ્રત્યયઃ પ્રત્યયેન
સ્યાત્તસ્માતં ત્વામુપાસે હ્યશબ્દમ્ ॥ ૧૪૨ ॥

આદિ ક્ષકારાન્ત સમસ્ત વર્ણા-
સ્સમાહૃતા હ્યક્ષપદેન વિશ્વમ્ |
તદ્ગ્રાહ્યમેતત્સકલં હિ દૃશ્યં
તદ્ગ્રાહકં ચેન્દ્રિય મક્ષમાહુઃ ॥ ૧૪૩ ॥

ગુરુર્યતોડનીદ્ગનક્ષગમ્યો
હગક્ષમાલાગ્રગમેરુરમ્યઃ |
તતો ભજે ત્વાં ગુરુ મિન્દ્રિયાણા-

[Type here]

मगम्य मध्यात्मतया सुगम्यम् ॥ ॥१४४॥

ज्ञान प्रकाशार्थकधातुसिद्धं
नामद्वयं तज्जडमप्यपेतम् ।
द्वैतान्निवृत्ताव जडं य तत्त्वं
त्वं तद्यदि स्याः किमु तत्र यित्रम् ॥॥१४५॥

तत्त्वमित्ययि पदार्थतः पदं
न यं द्वयमिवावभासते ।
तद्ब्रह्मात्म परमात्म भेदतः
तत्त्वतस्त्वमपि याद्वयं द्वयम् ॥ ॥१४६॥

वीणावाण्योस्स्वर विनिमयत-
स्सिद्धाऽभेद श्रुति समरसयोः ।
तत्रेवामित्यनुरण वशा-
द्भेदेऽभेद स्स्वरस एव भवान् ॥ ॥१४७॥

बीजपदे हि तथा ऋषु श्रुवः
श्रुवपदेऽपि तथैव स बीजः ।
तत्स्वरसम्पदभेदविकासं
त्वामुभयार्थं मये ह्युभयार्थम् ॥ ॥१४८॥

ब्रह्म निर्गुणमपि स्वतो भवान्
गौणतस्तु भगवा नितीड्यते ।
द्वैतमेव ऋषु गाहितं यतो
भाक्षरेण भवतावता समम् ॥ ॥ १४९॥

[Type here]

ઉભયાત્મક ભાવના ભયાય
 પ્રભવે દ્વિત્યભયાત્મકં ભજે ત્વામ્ |
 સ્વરતોહ્યપરાધતસ્ત્વનર્થ
 સ્સુમહાન્નશ્ચુતિવિશ્ચુતો યતોઽસૌ || ||૧૫૦||

પ્રાયોઽન્તગં તત્સકલં સમસ્તે
 વ્યનક્તિ દૃશ્યં પદમન્તરસ્થમ્ |
 સર્વાન્તરં નિષ્કલ માત્મવસ્તુ
 વ્યનક્તિ તત્ત્વેન વિભાવયે ત્વામ્ || ||૧૫૧||

પ્રાતિપદિકતો યલ્લિઙ્ગ મુખ્યાવબોધે
 અવ્યયમુખ્યગમ્યં પ્રત્યયં લુપ્ત માહુઃ |
 એવ મનુજિઘૃક્ષુઃ પ્રાત્લિઙ્ગોઽપ્યલેપઃ
 પ્રાતિપદિકમાત્ર શિષ્યસે તત્ ભજે ત્વામ્ || ||૧૫૨||

કપ્રત્યયસ્ય પ્રકૃતિ વિચિત્રં
 પ્રાયઃ પદં સ્વાર્થ ઇતિ પ્રસિદ્ધ્યા |
 બુધો ભવે ત્પ્રત્યયવાન્ યતસ્તે
 કસ્મૈ નમ શ્ચિત્સ્વરસાયકાય || ||૧૫૩||

લોકેઽનુકમ્પા કરુણાદિનામ
 પર્યાયતોઽભિન્ન મથાઽપિ ભિન્નમ્ |
 વ્યુત્પત્તિવાદાદિહ તત્તદર્થાઽ
 ભેદાન્વયો યત્ર ગુરું તમીડે || ||૧૫૪||

અવેતિ રક્ષાર્થક ધાતુ સિદ્ધ
 મોહારમાહુઃ પ્રણવં પદજ્ઞાઃ |

[Type here]

अत स्तदर्थं प्रवशं गुरुषां
गुरुं भवन्तं प्रशामभ्यनन्तम् ॥ १५५ ॥

बिन्दौ स्पन्दाव्योम्नि त द्विधुदाभात्
ज्योति व्यक्तं व्यक्तनाद स्ततोऽभूत् ।
ओङ्कारोऽसौ तत्प्रवृत्ते निवृत्तेः
सन्ध्या द्वारं शान्त्यगारं श्रये त्वाम् ॥ १५६ ॥

ओमाहुः पद मेक मक्षर मञ्जं नैकं य न प्रत्ययं
न स्पर्शं य न विङ्ग मव्यय मडो नोष्मं य नान्तस्थकम् ।
तस्माज्जात मशेषवाङ्मयजगद्द्रुमात्मकत्वेन तत्
सत्यं तत् त्वमसी त्तरूपक मपि त्वां रूपभाञ्जं भजे ॥ १५७ ॥

यन्त्रं मन्त्रं तन्त्रमेकं हि भूते-
श्रित्ते नाद्यं योभये नाहुरार्याः ।
तत्रोङ्कारं सूक्ष्ममाहुर्निदानं
तत्तेऽरूपस्याऽपि रूपं ह्युपासे ॥ १५८ ॥

सोऽहं सोऽहमितीरिते हि विजडतद्व्यञ्जनं सुस्वरं
मूलाधारमुष्पेषु षट्सु कमलेष्वन्यसौ नः परा ।
वृत्तिः प्राणमयी निवीय परमे सूक्ष्मेऽर्थतन्मात्रके-
विश्राम्यत्यथ ते पदे परतरे सौधे सहस्रारके ॥ १५९ ॥

नास्तीत्यत्र य ते नराकृतितया सत्ता स्फुरत्यात्मनः
सामान्येऽध्यमृतोत्तरं सुष्मसामान्यं स्फुरस्यन्तरे ।
वस्त्वन्ते त्वमनन्तमन्तमपि नश्चित्रं विभास्यद्भयं ॥
स्तोत्रे ऽस्मिन् प्रतिपादितं त्वमसि तत् सत्यं शिवं सुन्दरम् ॥ १६० ॥

[Type here]

मिथ्येत्याहुरिदं जगत् श्रुतिशिरः शुद्धान्त सिद्धान्तिनः
 तस्याऽऽहुः पितरा उमात्रिणयनौ तेऽध्यागमज्ञानिनः
 कृत्वा मातर मन्तरे पितर मेवाऽऽह षड् रशाब्दिकाः
 तत्वप्यापन हेतवेऽत्र गुरवे कस्यै नमः प्यातये ॥ ॥१६१॥

सांप्यं लक्तिरथाऽपि कर्म परमं योगोऽथवेत्याहुवं
 सख्यासख्यिद्यित्परा प्रकृतिरित्यत्यन्त मुष्ण्डुष्वं
 शम्भु विष्णुरुमा रमेति सकलं विश्वं विभेदाहुवं
 स्वायार्यस्य महार्थं विव्युतधियां शाब्दोऽयमाऽम्बरः ॥ ॥१६२॥

त्वां ध्यायाम्यहमन्वहं त्वमसि मे ध्येयस्तथाऽहं तव-
 ध्यातेत्यत्र तु युष्मदस्मदभिधे वाक्यत्रये गोयरे ।
 तत्तत्कारकजात तत्प्रकृति तत्प्रत्यय क्षेपतः
 शिष्टं यत्प्रिय मस्ति भाति तद्विदं सत्संविदं त्वा मये ॥ ॥ १६३ ॥

व्यर्थस्सन् वितनोति मोद ममलं रेष्वाहुमो रङ्गव-
 ल्यामुन्मत्त जडाहितोऽनियतितः क्षोभं ततो गम्यते ।
 ज्ञानानन्दमयैक हेतु सकलं दृश्यं ह्यधिष्ठानदृग्
 गम्यं रम्यमतोऽन्यदन्यद्विति तत्वामाश्रये स्वाश्रयम् ॥ ॥१६४॥

वृद्ध्यनुभावि गुणाविर्भावं व्याकृतनाम विवित्रित रूपम् ।
 अद्वयमेव परं त्वामन्ते तन्त्रमये शिव सूत्रात्मानम् ॥ ॥१६५॥

[Type here]

૧૧. પ્રકાશતરંગઃ

શ્રુત્યન્તવર્ત્મસુ વિમૃગ્ય વિમર્શ ધૂલી-
પાલીષુ યન્તિ મણિગુપ્તિષુ તત્પ્રકાશમ્ |
બાલા ગુરું મણિમિવ સ્વતએવ સિદ્ધ-
મન્મીલિતં ભવતિ યેન તદાત્મયક્ષુઃ || ૧૬૬ ||

જડાજડમયે વિયત્પ્રભૃતિભૂતપચ્ચીકૃતે
લુઠન્તિ ગુણશક્તયો જગતિ રુદ્રસંજ્ઞાશ્રિતઃ |
ત્રિશક્તિ કૃત જૃમ્ભણા સ્તદસિ ચિદ્વિમર્શાખ્યયા
પ્રકાશ ઇહ ગોચર સ્વમુમયા ગુરુઃ શકુરઃ || ૧૬૭ ||

હંસ સ્ત્વં ત્વદનૂચ્ચલદ્વયિયયો ભાવઃ કદમ્બ શ્રિતાં
ચિત્તે મે શશિકાન્તદર્પણતલે ચિત્રં સ્ફુરન્ મે પુનઃ |
સ્તોત્રેડસ્મિન્ રસવીચિકા તરલિતે પદ્માકરે પ્રસ્ફુરન્
ત્વામચ્ચત્કલહંસ મેવ કલયત્યદ્વૈત મત્યદ્ભુતમ્ || ૧૬૮ ||

બિમ્બં ચિત્રતિબિંબિતં જગદ્દિદં દૃશ્યં સમસ્તં પુનઃ
શુદ્ધાન્તઃકરણં તદેવ કરણં બિમ્બગ્રહે દર્પણમ્ |
બિમ્બસ્ફોરક એષ કેવલ રસાલેપોડવમૃષ્ટસ્સયેત્
તત્રાભાતિ ન દૃશ્ય મુલ્લસતિ તજ્જ્યોતિ સ્વયંજ્યોતિષિ || ૧૬૯ ||

ભાનોરુન્મુખ એવ દર્પણતલે બિમ્બં પત્યાત્મન-
શ્ચૌન્મુખ્યં ભજતિ સ્ફુરત્યથ ભવાનાત્મા તથા ચેતસિ |
વ્યત્યસ્તે હ્યુભયત્ર યાસ્ય જગતો ભાનં તદાભાસકં
જ્યોતિશ્ચાડપિ તદેવ તત્પરમહં જ્યોતિર્ભવન્તં શ્રયે || ૧૭૦ ||

[Type here]

धीसृष्टिस्सकवा ङि सृष्टिरयना यैतन्यतस्साक्षितः
 सर्वं येतयते ञडं रविमुष्पे पद्मं यथा विश्वथम् ।
 व्यक्तिस्तद्दृष्टिहाऽपि पुण्यमहसां साक्षी गुरुस्तत्कृपा-
 दीप्तिश्चोदयते धियं ङि परमां छात्रे गुरा वुन्मुष्पे ॥ ॥ १७१ ॥

त्वमाङ्घ्रि स्वरार्थं स्तदन्ते तदाधे
 परं स्पर्शवर्णे त्वमाधन्तयोश्च ।
 पुनः स्पर्शयोरौत्तरस्पर्शयुग्मे
 परान्ते विशेष्योऽविशेष्यो विभासि ॥ ॥ १७२ ॥

स्थितेः प्राङ्गुरार्या भवन्तं ङि सृष्टेः
 लयस्याऽपि कतारमेकं त्रिरूपम् ।
 त्रिनामानमेतन्मतं कार्यदृष्ट्या
 स्वत स्त्वं " दुकृञ् " धात्वतीतोऽसि किं वा । ॥ १७३ ॥

अनादेरहङ्कारतः कर्मणीजात्
 ञगत्सम्प्रवृत्तं धिया संस्थितं य ।
 लयं याति सर्वं तदेतद्धिमाया-
 कृतं भाति निद्राकृतस्वप्नशोभम् ॥ ॥ १७४ ॥

धयं का नु माया ङि निद्राऽऽगता स्यात्
 कुतो वेति या मावधीत्यं वियार्य ।
 गता स्तास्तु निद्रां विनिद्राश्च या मां
 गतास्ते प्रजास्त्वत्पदारुण्य शोभाम् ॥ ॥ १७५ ॥

मिथस्तस्तमश्च प्रकाशो विरुद्धौ
 तयो श्छायया यौगपद्यस्य सिद्धम्

[Type here]

ततश्शुद्धं मालिन्यं वैधर्म्यं रूपा
स्थिता श्छायया सोपमेया हि माया ॥ १७६ ॥

विशुद्धार्थदाऽन्या तिरोधानकर्त्री
तथा ता मुपास्याऽन्यथा तामपास्य |
त्यजन्त्यात्मभेदप्रसर्पं हि सर्पं
भ्रमं रज्जुमुक्ता स्ततोऽप्यन्ततस्ताम् ॥ १७७ ॥

अधश्छायया संश्रितं दीप पात्रं
तथा मायया यं श्रितं श्रुवतत्वम्
छयं नास्ति यात्मोन्मुषे वस्त्ववस्तु
प्रकारः किमस्तीदृगन्यो विकारः ॥ १७८ ॥

तथैतज्जगद्भाति नानाविभासं
विभात्येतदात्मन्यहो नो विभाति
अभानेऽपि भानेऽनुविद्धं यदन्त-
स्तदन्तश्चये ज्योतिरन्तर्भवन्तम् ॥ १७९ ॥

गुहायाञ्च गुह्यां स्वयं सुप्रभान्तां
सुधीरस्त्वत श्चाविनाभूतसत्ताम् |
त्वयैकां तयैकं तथैवाह मीक्षे
महस्तत् तदाहं यं पूर्णाह मीक्षे ॥ १८० ॥

यतुर्वस्तुसङ्घः प्रदीपोऽक्षयोऽयं
भवेद्दीषद्दीषत् क्षयो वस्तुनोश्चेत् |
तयोस्तत्समग्रक्षये ऽयं समग्रः
स्वकाधार शम्भ्यावशिष्टो निवीयेत् ॥ १८१ ॥

[Type here]

विराट् तद्गुणानां य शक्तेस्समष्टिः
 तमस्त द्रुजश्चेत्क्षतं दीप्तमूर्तिः ।
 तयोस्तत्समग्रक्षये ऽयं समग्रः
 स्वकाधारशक्त्यावशिष्टो निवीयेत् ॥ ॥ १८२॥

यथा दीपसापेक्षकं साधनं तत्
 तथाऽत्राऽपि शक्तिर्व्यपेक्षावती स्यात् ।
 प्रभोस्सर्वशक्तेस्ततश्शक्ति तद्
 द्विपक्षा ऽनधीनं भजे त्वां सुधीनम् ॥ ॥ १८३॥

पटान्तः प्रकाशो न ये ख्यायया न-
 स्फुरत्येव यित्रं जगद्यित्र मेवम् ।
 हृदन्तस्त्वमीशो न येन्मायया न
 स्फुरत्येव तत्त्वामये यित्प्रकाशम् ॥ ॥ १८४॥

ततोऽहन्तु मायाकृतं विश्वयित्रं
 निरस्याऽपि शुद्धा मुपास्याऽपि तस्याम् ।
 स्वतोऽपावृतायां प्रदत्तान्तरायां
 प्रविश्यान्तरान्तः कमध्यर्थं मीक्षे ॥ ॥ १८५ ॥

पुरस्ताय्य पश्चाद्घास्ता त्परस्ता-
 तथा पार्श्वयो स्सर्वतो देशतश्च ।
 उषः प्रातरहिन प्रभुस्त्वं दिनान्ते
 निशायां य सन्ध्यागतः कालत स्त्वम् ॥ ॥ १८६॥

सुरेन्द्रा नमन्मौलि कोटीर कोटि

[Type here]

સ્કુરદ્રલ્ન મઞ્જુપ્રભા દીપપુઞ્જઃ |
 ત્વદાજ્ઞા પ્રસાદેન ધન્યત્વસિદ્ધયૈ
 ત્વરન્તે ત્વદીયાઙ્ઘિ નીરાજનાય || ૧૮૭ ||

અજાણ્ડે પ્રતીડકેત્ર પિણ્ડાણ્ડકે ય
 સ્સુરર્ષ્યાદિવર્ગ સમગ્રોડસ્તિસર્ગઃ |
 ત્વગાદીન્દ્રિયાર્થાનઘિષ્ટાય યાજ્ઞા
 વશો વર્તતે ત્વદ્દશાન્ રક્ષતે ય || ૧૮૮ ||

પ્રભુત્વં યત સ્સાર્વભૌમો યત સ્ત્વં
 યત સ્ત્વં નિયન્તાડનિયન્તા યત સ્ત્વમ્ |
 દિગન્તૈક કાન્તા અનન્તા અજાન્તા ||
 ભયાત્ત્વત્વદાતા નવત્યસ્વતન્ત્રાઃ || ૧૮૯ ||

સ એવાણિમાદે વિભૂતે વિલાસો
 વિલીનાશ્ચ તસ્મિન્ મનોલીન માત્રે |
 કુલીનાશ્ચયોગે પ્રલીનાઃ પ્રયોગે
 કૃપાતસ્તતો મામપાયાચ્ચ પાયાઃ || ૧૯૦ ||

યદેતત્પુરાલબ્ધપુણ્યોદયામ્
 સુખં દૈવ્યમામ્ ભવત્કર્તૃકં તે |
 બુધા મન્યમાના ભજન્તે ભવન્તં
 તદેષામુદાસીન એવાડસિ નાથઃ || ૧૯૧ ||

અસડ્ગેડનપેક્ષે સ્વસાક્ષિણ્યમેયે
 ન સકુલ્પલેશો ભવેદ્દા વિકલ્પઃ |
 ત્વયીદન્તુ ભક્ત્યા સમધ્યસ્ય ભક્તા

[Type here]

विशुद्धान्तरा ध्वस्तवेगा भवन्ति ॥ १८१ ॥

कृमादासकामा निरस्तार्थकामाः
स्वधर्माद्विशुद्धान्तरा मोक्षकामाः ।
तत स्तेऽप्युदासीनभावं भजन्ते
भवद्भावनात्ताऽऽत्मतृप्ता विमुक्ताः ॥ १८२ ॥

तदा शेषभावो न तेषामथाऽपि
त्वयीदं गुरुत्वं कदा लीयते न ।
नदीनां नदीत्वे गतेऽप्यब्धिभावा-
त्कदाऽप्यब्धिता किं न लीयेत वार्यः ॥ १८३ ॥

पिता शङ्करो न स्तदद्वैत वृत्तिः
प्रसू रशाङ्करी तत्सपर्या विवासे ।
शिशुः क्रीडते तद्विभावानु भाव-
प्रभूतानुभूते भवान् पूर्णपात्रम् ॥ १८४ ॥

गुरुः शङ्कर स्त्वं शिवश्शङ्कर स्त्वं
पुन शङ्करोषि स्वत स्त्वं करोषि ।
न नश्शङ्कितं तन्मनश्चाङ्कितं ते
नम शङ्कराय प्रभो श्रीकराय ॥ १८५ ॥

क्वयिन्मानभावः क्वयिद्दीनभावः
क्वयिद्धीरभावः क्वयिद्भीरुभावः ।
वियित्रः स्वभाव स्त्वदीयात्प्रभावात्
तदीयोह्य भावोऽनुभाव्यः प्रभो मे ॥ १८७ ॥

[Type here]

वियितं ङि यितं प्रसुभं कदायित्
 प्रबुद्धं कदायिन्निबुद्धं क्वयिच्य ।
 यिदाप्याव्यये नानुवृत्तं यदेत -
 तदेवैमि तेन प्रमुक्तश्च भूयाम् ॥ १८८ ॥

मदन्तर्बुठन्ति प्रभो केऽपि शब्दा-
 स्तदन्तः स्फुरन्ति प्रभो केऽपि यार्थाः ।
 अनन्ता ह्यनन्ते त्वयीमे ङि शान्ता
 ममैकान्तिकान्तः प्रशान्त्यै भवन्तु ॥ १८९ ॥

पटाटोपतो दुर्घटाटोपतो वा
 जटाटोपत श्रोत्कटा दुद्भटाश्च ।
 जटाजूट कोटीर कोटि त्विषस्ते
 वटान्त निषण्णस्य मौनात्समौनाः ॥ २०० ॥

तपः किं जपः किं स्तुतिः किं नतिः किं
 पतित्वं ततोऽध्यन्तत स्सोपयारम् ।
 किमेत ज्जगच्छिक्षणार्थं वृणीषे
 तदेत द्विसर्गोन्मुष्णं नामरूपम् ॥ २०१ ॥

दया ते स्वभावोऽभयं ते पदं नि-
 श्रयात्ते व्यवन्ते न सन्त स्त्वदीयाः ।
 भयं मे विनेयं दयाऽस्मिन् विधेये-
 त्यलं वत्सलं मे मनो मौनयोगे ॥ २०२ ॥

भवानप्रमेय प्रमेयः प्रमातृ-
 प्रमेय प्रमाणादि भाषा विवासम् ।

[Type here]

तदध्यात्मशास्त्रस्य वास्यं विडस्य
स्वतो मौनतो वस्तु किं वा भवामः ॥ ॥२०३॥

त्वदन्ते वसन्तो वसन्तं हृदन्त-
र्वसन्तं यथाऽसं तथा भावयन्तः ।
वसन्ताननन्तान् मुदा यापयन्तः
इतान्तं य सन्तर्जयन्तश्चरामः ॥ ॥२०४॥

पराऽपर विचार मत दूरतरमन्त-
श्चरायर जगद्भर धुरन्धर मुपासे ।
निरावरण भास्कर सुधाकर सहस्रो-
त्करान्तर महश्चरणविस्तुरण मीडे ॥ ॥२०५॥

[Type here]

<https://srikamakotibhaktikendra.org/>

१२. अद्वैतपञ्चकम्

नविने य तदन्तरावि वर्षो
 कृतभेदं घृतनैव्य मद्धितीयम् ।
 नयनं तव सद्वितीय मासी-
 ल्थ मद्वैतगति विभेददृष्टेः ॥ ॥२०६॥

स्वयमीश तनोषि मां विहाय
 स्फुटरागं यद्गुमापद्येऽद्वितीयः ।
 असि तेन शिव शिवाद्वितीयः
 कथ मद्वैतगति स्सरागवृत्तेः ॥२०७॥

अपि यासि यया विद्यात्म सङ्गं
 व्यत तत् स्त्रीत्वमथाऽपि नाम रूपम् ।
 लजसेऽद्वय एव सद्वितीयः
 कथमद्वैत धृतिस्ससङ्गवृत्तेः ॥ ॥२०८॥

तनुषे परमे हि शून्य नादे
 बृह्दिधातु प्रतिपन्न नामरूपे ।
 पुरतः स्फुरणं न हे शिवाद्ये
 कथ मद्वैतमति विरुद्धरीतेः ॥ ॥२०९॥

सकलं पदमेवमर्थशून्यं
 त्वयि वस्तु न्यकलेऽनुमानगम्ये ।
 कलयेऽहमत स्तदेव सत्यं
 परमाद्वैत मुपास्य मौनमुद्राम् ॥ ॥२१०॥

[Type here]

समुद्धितेऽस्तमयाभिमुष्णेऽब्जिनी
 हृद्यरागकरे षड् भास्करे ।
 कुमुदिनी रमणे वियद्गणेशेऽ
 प्युद्गणे य भवन्तमये धृष्टिम् ॥ ॥२११॥

सुमनसां मनसाऽपि समर्थने
 सुमनसां वयसा मपि सौरभे ।
 तनुमनोनयन श्रवणाद्भुते
 स्फुरसि न स्त्व मतीन्द्रियसुन्दरः ॥ ॥२१२॥

नवरसे कवितास्वरसे स्वत-
 स्सुविहिते ऽन्नरसेपि य षड्से ।
 स्वरलयाज्यितगानसुधारसे
 स्फुरति मे ऽनुभवैकरसो भवान् ॥ ॥२१३॥

परमकर्कशतर्क विष्णुने
 श्रुति शिरोवयसामपि मण्डने ।
 सुरमुष्णेऽपि मणे द्विजसम्मुष्णे
 पदविधौ त्वमसि स्फुरणं यितः ॥ ॥२१४ ॥

शशिमुष्णेऽमृतरोयिषि सुस्मिते
 विशद्वल्गु वयो जुषि नन्दने ।
 वशिजने परमायु रुपेयुषि
 स्फुटमहं भवत सुषमा मये ॥ ॥२१५॥

[Type here]

ऋतुरूपेण श्री गुरुमूर्त्यनुसन्धानम् -

वसन्तः

नववसन्तं दिनान्तं सुहासिनी
 दिशति ते हृद्यं मम मल्लिका ।
 सरल मन्दगति स्सुरसाङ्गानु
 विशति ते हृद्यं न कवेरजा ॥ २१६ ॥

ग्रीष्मः

प्रतमुपेत्य यतेस्तव सक्तुभिः
 परिषताम्रङ्गैर्वधु ज्वनः ।
 तप उपात्ततपा स्समुपाद्यौ
 विक्रयपाटल ऽम्बर मम्बरम् ॥ २१७ ॥

वर्षः

उरुनिदाघं दिनान्त्यशीतल
 स्त्वमिव नो जलदो रसपेशलः ।
 स्फुरति नीलगलो धृत यन्द्रिक
 स्सपदि ते कलयन् नटराजताम् ॥ २१८ ॥

शरदः

शरदुदार सरस्तरवै स्सरो
 रुडशतस्फुरणैः प्लुतं दिङ्मुषैः ।
 परिमलैर्भजते गलितेषणा
 परिमलन्तु लवन्तं महं यथा ॥ २१९ ॥

[Type here]

नवनवोन्मिष दृष्ण दलदल
 कुमविमोहन यङ्कुमणकुमम् ।
 अह मिवाञ्जति ते पदमञ्जसा
 शरदि हंसकुलं सकलं प्रभो ॥ २२०॥

हविरूपाहित माग्रयणेशिकं
 तव मुष्णं यरणं तव भूतलम् ।
 मम वयः कुमतोऽह मिव प्रभो
 शरदि पूर्णतिथौ भजतः परम् ॥ २२१॥

डेभन्तः

भवति यज्वभिरिष्टि विशेषतो
 भवति यज्ञपतौ हविराहितम् ।
 धनुषि यङ्कुमणो मकरे रवे
 भवति सङ्कुमणो य हिमागमे ॥ २२२॥
 शिशिरः

हसित कुन्दसुमैर्गलितामृतै-
 रपि य पाशुपतै शिशिर शिवम् ।
 तव शिवस्य निशीथ समर्थने
 भजति विङ्ग समुद्भव हेतुकम् ॥ २२३॥

तरुणयाऽऽभरणायित यित्सुष्ण

[Type here]

करुणया ह्यनया यरणानतो
 स्फुरणयाऽरुणया वपुष शिश्रयः ।
 ध्रुणयात्वमुमा रमणस्तया ॥ ॥२२४॥

रागमालिका

भूपाव प्रतिबोधित स्त्वमुषसि प्रातश्च केदारगः
 धन्यासि स्तुतिगोयरा मनुगत शशुद्धां य सोल्वासकाम् ।
 कावेरी सुरमोहिनीं य सुरटां सन्मध्यमामद्भुतं
 गौरीं श्री मणिरङ्गगां बह्विधं श्रीरञ्जनीमर्ययन् ॥ २२५॥

रागं साधुमुष्पारिमीक्ष्य परमं कल्याणियोगं गत-
 स्तन्वंश्चारुवरावि मात्मनि वहन् साक्षा ज्ञयन्त श्रियम् ।
 सारङ्गाङ्गु कवाधरो ह्यवधरन् वायस्पते र्गीतकं
 श्रीरामप्रिय शङ्कराभरण धीवृत्तिः परां भैरवीं ॥ २२६॥

सम्भाव्याऽथ सुमोहनं ह्यनुवदन् श्रीकीरवाणीं श्रुति
 श्रुत्यन्तार्थ वसन्तराग रसिक स्त्वं सार्वभौमो यतिः ।
 दान्त शान्त छडौषसं परशिव श्री सुन्दरीदेवता
 सेवाराज्य धुरन्धरो विजयसे नीराग रागक्रमः ॥ २२७॥

क्वयिद्द्वारेऽगारे क्वयिदपि विदूरे परिसरे
 क्वयि न्नीरे नधाः क्वयिदपि य तीरे सुमधुरे ।
 वसन मौनेऽमौने विपुलपुलिने देवसदनेऽप्यनीह-
 व्यामोहं कलयसि रसं न स्मरसम् ॥ २२८॥

[Type here]

શ્રુત્યા ક્રીડસિ મોદસે સ્મૃતિયયૈ વ્રવ્યાસોક્તસૂત્રો ક્તિભિઃ
 પ્રીણાસિ પ્રણયાત્કલાશ્ચ સકલાઃ ક્રીણાસિ નૈજશ્રિયા |
 પુષ્ણા સ્વાગમિક શ્રિયામપિ મનો મુષ્ણાસિ ભાવેન ત-
 દ્વિભક્ષૂણામપિ નાયક સ્ત્વમસિ નો દક્ષઃ પ્રભુર્દક્ષિણઃ || ૨૨૯||

સ્થાયીભાવોરતિ રુપયિતો યાતિ શ્રુગારભાવં
 તસ્યાજ્જ્વલ્યં ભવતિ શુચિત શ્રીગુરોશ્ચાવલમ્બ્યાત્ |
 વિન્દન્ દુઃખં સુખમપિ ગુરૌ દૂરગે દ્વારગે વા
 નિષ્પ્રારબ્ધો ગુણમયમયં દેહમાત્મો જહાતિ || ૨૩૦||

આસીન પ્રયલાયિતં મમ મનઃ સ્થાણું ભવન્તં ગુરું
 લબ્ધ્વા નોલભતે હિ યોગમયલં લબ્ધ્વા યથા વાનરઃ |
 સ્વાત્માનં નભજત્યો પુનરયં યાત્માડપિ સન્ વાનરઃ
 કિં વા ભેદવતાં ભવેદ્નુભવો માયા વિપર્યાસિનામ્ || ૨૩૧||

વેદં સર્વં ગુરુમુખત ઇત્યાહુ રન્તે રહસ્યં
 વ્યાખ્યાતારો ગહનહૃદયા મન્ત્રતન્ત્રેષુ લુબ્ધાઃ |
 કિં વા તેષામપિ ભજનત સ્સ્વાત્મદસ્ત્વં યતસ્ત્વા-
 મઘૈવાસં પરમકરુણાસિન્ધુ મેવાશ્રયામઃ || ૨૩૨||

મહાયોગા સ્સર્વે ગ્રહગતિ સમાવેશવશગાઃ
 ક્ષયંભોગાધાન્તિ ક્ષણિકસુખમાતાઃ પુનરયમ્ |
 ગુરો યોગો ભોગાદુપયિતિ મહો યાત્યવિતથં
 સુખં સૂતે સચ્ચિન્મય મનુગતોડનુગ્રહબ્ધવાત્ || ૨૩૩||

પ્રારબ્ધં દૃઢબન્ધનં યદિ ભવે જ્જન્મા ન્યસડ્ખ્યાનિ તા-

[Type here]

न्यस्यस्तानि भवन्तु नाम न वयं मन्यामहे श्री गुरो ।
वत्सान् गौरिव भक्त वत्सव । कृपापाथोनिधे । त्वत्कृत -
प्राशान् स्त्वं ह्यनुसृत्य षिधसि यतस्तेनैव ह्य्यामहे ॥ ॥२३४ ॥

प्रेदः कस्तव वारियावनवशा त्किं यावनं भास्वतः
सम्भाव्यं तदतत्त्व दृग्विषसनाद्भुक्तं प्रभो क्षम्यताम् ।
नो वायः प्रसरन्ति संविद्धि विभौ स्वार्थः परार्थे त्वयी
त्येत ज्जल्पनमेव मे तदपि मे वाक्छुद्ध्ये कल्प्यताम् ॥ ॥ २३५ ॥

आत्मीयं कुरुते यतः प्रभुरिदं स्वस्थं समस्तं जगत्
स्वात्मानं मनुते जनं स हि जन स्तेनात्मवान् राजते ।
आत्मार्थं तनुते वय स्तदपि न स्सार्थं ततस्त्वां विभुं
किं वा कर्तुमकर्तुं मन्यविधिना कर्तुं तटस्थं नुमः ॥ ॥२३६॥

कति कति न सन्ति पुरुषाः कति कति वा स्युः स्त्रिय स्तथा पूज्याः ।
द्वन्द्वं किं मस्ति तादृक् य द्वन्द्वं त्वामसूत निद्वन्द्वम् ॥ ॥२३७॥

कति कति शिक्षागुरवः कति कति नौपाधिका स्तथागुरवः ।
गौरवमिहाऽस्ति किं तद्गुरुवधु समभाव गौरवं त्वयीव ॥ ॥२३८॥

कति कति न सन्ति ज्जुवाः कति कति वा जगति न स्युरीशाश्च ।
अैक्यं किंमस्ति तेषां यत् त्वद्भावेऽऽलोक्यते स्वैक्यम् ॥ ॥२३९॥

किमय मसम्भाष्य स्ते भाष्यमहावाक्यरत्नभूष्यस्य ।
किमय मसम्प्रेष्यस्ते प्रेष्यसुरेन्द्राधधृष्यशिष्यस्य ॥ ॥२४०॥

[Type here]

स्पन्दन माधरमपि ते सुन्दर सन्दर्शयितु मनास्थ स्त्वम् ।
यन्दन शीतल मपि ते मन्दस्मित मिन्दुधर कुतो न मयि ॥ २४१ ॥

वन्दनमपि बृन्दारक वन्दित किमु में न रोयते किमु ते ।
निन्दितमपहर मत्तुत मान्दोलन मपनयान्तरङ्गीषाम् ॥ २४२ ॥

कर्तव्यं बद्धु मे भुवि, वक्तव्यं भासते य बद्धुधा मे ।
मन्तव्यं हर बद्धु मे हर तव्यप्रत्ययैक वृत्तिं ताम् ॥ २४३ ॥

वयनीयं बद्धु मे त्वयि, रयनीयं स्फुरतु सर्वदा त्वयि मे
मननीयं यास्तु यतो निर्वृत्ति त्रिकरणं भवेन्निभृतम् ॥ २४४ ॥

[Type here]

१३. श्री पादुकातरङ्गः

मूलाधारे स्वपिति कुडरे पन्नगी काऽपि ब्रुद्धा
स्वाधिष्ठान प्रभृति पदवी मुन्मुष्पी सन्निपत्य ।
पत्यु स्साक्षा खिष्व तव पदे श्रीसहस्रार पद्मे
संवित्सारां वमति परमानन्द मारन्दधाराम् ॥ ॥२४५॥

मन्दार स्तब्धकायितं शिरसि नः काश्मीर मुद्रायितं
विस्मेरारुण वारिजायित मडो विधुत्प्रदीपायितम् ।
शून्येऽन्तर्दहरे पुन श्रुति शिरःकोटीरत्नायितं
वन्दे श्रीयरणं गुरोः किसलय प्रसर्घि रागायितम् ॥ ॥ २४६ ॥

कृत प्रारम्भा स्ते सकल मतभेदा गुरुपदान्-
मतानां सर्वेषामुपरि यरणं तस्य निहितम् ।
अतोऽनाधन्तं त त्सकल जगता माद्वि परमं
भजे शान्त्यै साक्षादमतमरजस्कं गुरुपदम् ॥ ॥२४७॥

श्रीमत्त्वदीययरणं करुणारसाब्धिं
भाग्यावधि प्रणत सेवधि माश्रयामि ।
यत्कण्ठ रत्नमिव विस्मृत मात्मवस्तु
लब्धं भवत्यवनते मयि यत्प्रसिद्धम् ॥ ॥२४८॥

यित्तं त्वदङ्घ्रि कमला श्रयलब्ध व्योध-
मारन्द माधुकरवृत्ति मुपेत्य यित्रम् ।
सद्ब्रह्मयर्थं मवलम्ब्य ततो निरस्त
तापं ममाविशति याश्रम माश्रमं वः ॥ ॥२४९॥

[Type here]

કદા વા સ્પ્રક્ષ્યે શ્રી ચરણ ચરણં દીનશરણં
 કદા વા દ્રક્ષ્યે શ્રી વદનકમલં બોધ વિમલમ્ |
 કદા વા ચક્ષ્યે શ્રી ભજન યજનં મુક્તિ સૃજનં
 કદા વા સર્વસ્વાર્પણ પરમપુણ્યં ત્વયિ ભજે || ||૨૫૦||

કદા વાઽસ્મત્ ક્ષેમ પ્રસવ પરતન્ત્રે ત્વયિ રમે
 કદા વા નિર્ધૂત પ્રબલ વિપદં તે પદમયે |
 કદા વોન્મજ્જેયં મધુપ ઇવ તેઽઙ્ગિકમલ-
 સ્ફુરદ્બ્રહ્માનન્દ પ્રચુર મકરન્દ શ્રુતિઝરીમ્ |||| ૨૫૧ ||

શૈવં શાક્ત મથાઽપિ વૈષ્ણવમિતિ પ્રસ્થાન ભેદેષુ તે
 વૈરં યાન્તુ પરસ્પરં વિવદને પ્રૌઢા સ્તથા રાજસાઃ |
 અસ્માકં ગુરુપાદપદ્મજ્જ્વલઃ પુજ્જેષ્વલં ક્રીડતાં
 બાલાના મવલમ્બનં ભવતુ તત્સૈદ્ધં મતં સમ્મતમ્ || ||૨૫૨||

છાયાયાઃ પર માતપોઽસ્ય દિનકૃ છૈરણ્યગર્ભ મહ
 શ્રાપોઽન્તં પુનરસ્ય કોઽપ્યભિમતો હેતુશ્ચ નિર્હેતુકઃ |
 ભ્રાન્તાઃ સ્થૂલદૃશોઽનિદાનમતયશ્છાયા ધુપાસ્યાન્તરં
 શિષ્ટાસ્તેઽપિ પરં મહો ગુરુપદં સ્વાસ્થ્યં યયુ સ્સર્વતઃ |||| ૨૫૩ ||

હરિહર સમુપાસ્તા વાક્ષરી કાઽપિ શાબ્દી
 કલયતિ ચ તથાર્થી ભાવના દ્વૈત સિદ્ધિમ્ |
 ગુરુપદ મત એકં ન શ્શરણ્યે શરણ્યં
 ગલિત સકલભેદે કેવલાદ્વૈતબોધ |||| ૨૫૪||

હરિહરયો સ્સ્વરતો યત એવં સ્ફુરતિ પરાપર ભેદ વિવાદઃ |

[Type here]

गुरुपद तस्तद्दुदस्त एतीदं तदभयदं पदमेत दुपासे ॥ ॥ २५५ ॥

गुरुपद समवाप्तौ तद्धृते गौरवं स्या-
 लघुपद समवाप्तौ लाघवं वा न यित्रम् ।
 लघु लजनमपि त्वय्यात्मलाभे लघुत्वं
 क्लयदपि विचित्रं गौरवं यादधाति ॥ ॥ २५६ ॥

यत्र विधि स्सनिषेध मपास्तो यत्र मन स्स्वरथं विजहाति ।
 यत्र वयो विरति समुपैति त्वत्पद मेव पदं तदुपासे ॥ ॥ २५७ ॥

सुन्दर तव सुन्दर पद सन्दर्शन वन्दनानुसन्धान स्रङ् ।
 यन्दन धारण लेपन सौन्दर्यान्न्द सार सारं याये ॥ ॥ २५८ ॥

तवयरणं शरणं मम तव वयनं मधु रसायनं मयि तप्ते ।
 तव हृदयं सदयं मयि लवतु मुदां ज्ञान सम्पदा मुदयाय ॥ ॥ २५९ ॥

शरणं लव लव जलधे स्तरणं कुरु मे स्वरूप यिवृत्तेः ।
 स्फुरणं देहि शरण्यं यरणं मे शिरसि संविधेहि दयाब्धे ॥ ॥ २६० ॥

शरणागत धिषणामृत किरणं धुतिमसृणं
 वरणायित करुणारस वरुणावय मरुणम् ।
 स्फुरणादनुसरणादनुरमणादघहरणं
 शरणं गुरुयरणं मम तरणे स्ववितरणे ॥ ॥ २६१ ॥

[Type here]

शिशुगीतप्रारम्भः

जयति तेऽधिकं जन्मना जगत्
 श्रिय उपाश्रयं यिद्रसोदयम् ।
 भयनिरासकं भद्रं यत
 स्वय मिहाऽङ्कितं त्वत्पदाम्बुजम् ॥ ॥२६२॥

परम या सुतं त्वामसूतया
 वरयते मुहु स्त्वां तपोरमा ।
 धरणि मण्डलं तत्पदाम्बुज
 स्फुरितरेणुना सुष्ठु शोभनम् ॥ ॥२६३॥

न ष्वु केवलं नाथ । ना भवान्
 सुष्मयं वपु शशुद्धयिन्मयम् ।
 सप्प । उदयिवान् साधुरक्षणे
 ह्यप्पिलदेहिनामन्तरात्मदृक् ॥ ॥२६४॥

त्रिपुरसुन्दरी देवता भवान्
 त्रिपुरवैरिणिः श्रीकलाऽसि नः ।
 तप उपासनं तत्त्वयिन्तनं
 सुपरिपाकत शशोभनं त्वया ॥ ॥२६५॥

त्वमसि तत् परं ब्रह्म नः परं
 त्वमविनाङ्गता तत्त्वत स्ततः ।
 समयिनां पराशक्तिरीश्वरी
 त्वमसि नः प्रसूः स्तन्यपायिनाम् ॥ ॥२६६॥

[Type here]

કલિરયં ખલઃ કાલ ઇત્યલં
 કલુષિતં મનઃ ક્વાન્તિ મૃચ્છતિ |
 કલિહરો ભવાન્ કાલ કાલ
 ઇત્યલઘુ વીક્ષ્ય તદ્ભ્રાન્તિ મુજ્ઝતિ |||૨૬૭||

શરણમાગતા સ્સત્ય મક્ષયં
 યરણમધે તે યારુલક્ષણમ્ |
 સ્ફુરણ મડ્ગલં પૂર્ણભાવદં
 કરુણયાડધે નઃ કાન્ત દર્શિતમ્ |||૨૬૮||

શમનકિઙ્કરાત્ સંસૃતેજ્જર્વરાત્
 વિમત ધર્ષણાદ્વિશ્વતોડનયાત્ |
 સુમનસાં પતે ક્ષુત્તૃષાદિતઃ
 રમણ તે મુહુઃ રક્ષિતા વયમ્ ||| ૨૬૯||

ઉષસિ બોધયસ્યુત્થિતો બહિ
 ષમ ભૂતલે વીક્ષ્ય ન શ્શયે |
 સુષમયા સ્વયં શોભમાનયા
 ઋષિરિવારુણ શ્શ્રીનિકેતનઃ || ||૨૭૦||

વિરહવિહ્વલાન્ વીક્ષ્ય ન શ્શ્રમાત્
 યરણમાગતાન્ સૌમ્ય લાલને |
 ત્વરિત મીશ્વરં ત્વાં હિ પશ્યતાં
 તરલિતં મનઃ તર્પિતં ચ નઃ |||૨૭૧||

વિરસમાત્મનઃ પ્રેષ્ય નો ગૃહાન્

[Type here]

यरसि नःपुर स्सर्वगोयरः ।
 करुणया मुहुः कम्पितस्य
 ते गुरुरिति प्रथा कूटकल्पना ॥॥२७२॥

करतलेऽशनं क्षमातले शयं
 यिरतरस्मृति यित्सुष्पाकृतिम् ।
 परशिवे रति प्राभवेऽय्युति
 विरति मीक्ष्य ते विस्मिता वयम् ॥॥२७३॥

तरुतले वसन् तत्त्वमुद्रया
 परम मौनतः ब्रह्म बोधयन् ।
 यिरनिरूढसखित्सुष्पाम्बुधिः
 स्फुरसि दक्षिणामूर्तिरेव सन् ॥ ॥२७४ ॥

स्मित मुद्दति यत् श्रीमुष्पाम्बुजात्
 वितनुते दृशामद्वयी श्रियम् ।
 नत जनार्ति हन् नर्मते वय-
 शिश्रतजनैक सञ्जवनौषधम् ॥ ॥२७५॥

अपरितृप्तितो व्याकुला वयं
 निपुणमध्यलो नीरसं मनः ।
 ज्वपयति श्रियं कान्त तत्स्वयं
 क्षपय नः परं जाड्यमान्तरम् ॥ ॥२७६॥

सुतपसा श्रुतात् सूनुताद् प्रतात्
 सतत भक्तिरत स्साधुयोगतः ।
 न तनुधीवयो नायका वयं

[Type here]

न तद्गुपेक्षणां न स्तवोयितम् ॥॥२७७॥

रहसि दर्शनं रागकर्शनं
विहरणं य ते विश्वमऽतलम् ।
महसि वर्तनम् मन्त्र गोपनं
मुहुरुदीक्ष्य सम्मोहिता वयम् ॥॥२७८॥

यदणिमादिति व्यक्त मैश्वरं
पदमवेक्ष्य ते पाद मागताः ।
उदर मन्तरे युञ्जत शिशून्
सद्य नः पशून् साधु पावय ॥॥२७९॥

दृगसि द्रष्टृता दृश्यता य ते
निगमवल्लकी निस्सृतो ध्वनिः ।
सगुण मेकदा स्तौति निर्गुणं
क्वगतिरीश्वरे वाक्तते शिशोः ॥ ॥२८०॥

रक्तारविन्द सुभगं श्रुतिमौलिपुष्पं
स्प्रष्टुं दृशाऽपि यरणं तव नाथ दूये ।
यात्रां य तेन यरसि व्यथते न किंस्वि-
धत्रान्तरे भ्रमति धी भवदायुषां नः ॥॥२८१॥

यत्ते सुजात यरणाम्बुरुहं स्तनेषु
भीता शनैः प्रिय दधीमहि कर्कशेषु ।
ते नाटवी मटसि तद्ग्रथते न किंस्वि-
धत्रान्तरे भ्रमति धी भवदायुषां नः ॥ ॥२८२॥

[Type here]

विनयाधानम्

वाया मगोयर भवन्त मनन्वितानां
 वायां करोमि विषयं मनसा प्यगम्यम् ।
 रभ्यं तवैव यरुणं शरुणं प्रपद्ये
 त्रायस्व मामथ सडस्व ममापराधान् ॥ ॥२८३॥

त्वमेव प्रत्यक्षं किमिड ङडुना वेद विदितं
 परं ब्रह्मासीति स्फुटमवगतं सिद्धवयनम् ।
 न येदेवं भक्त त्रिदिशवतिका श्रीगुणनिका
 कथं वाग्गुभेडस्मिन् भवति यतुरा भावमधुरा ॥ ॥ २८४॥

आबाल्या त्समधिगतं यत् त्सर्वं समर्पये बाल्यात् ।
 लौल्या धशसि ममेदं माल्यं लूयाद्वयस्तवामूल्यम् ॥ ॥ २८५॥

प्रत्यक्षं प्रत्यक्षर मद्राक्षं द्राक्षया दृक्षरसं ते
 अक्षीणेन कटाक्षेणाक्षिप्तं पद मनुक्षरा क्षणमस्मिन् ॥ ॥ २८६ ॥

मनस्समुज्जृम्भण मन्वनन्वयं
 वयः प्रवाहस्य विजृम्भणं मम ।
 निवीय संवित्कवशाण्वे गुरौ
 त्वयीदमन्त स्तिमितं भविष्यति ॥॥२८७॥

[Type here]

अनुसन्धानम्

अनिषेधे निषेधे य यदसू धात्वर्थं गोयरम् ।
ज्ञानं तदव्ययं बिन्दुस्थानीयं त्वामुपास्महे ॥॥२८८॥

कामानामीश्वरेणैक्यं गतां त्रिपुरसुन्दरीम् ।
तदीश्वरीं परानन्दजरीं तां त्वामुपास्महे ॥ ॥२८९॥

श्रीं ह्रीं क्लीं बीजरूपां तामोङ्कारार्थं स्वरूपिणीम् ।
शेखरीभूत सोमार्धां मामुमां त्वामुपास्महे ॥ ॥२९०॥

वीणा श्रुत्यन्त नादान्त शान्त तन्मात्र मातृकाम् ।
कान्ताप्पिलद्विगन्तां तां परान्तां त्वामुपास्महे ॥॥२९१॥

आधाहन्तावृत्ति मात्रां पूर्णाहम्भाव भावुकाम् ।
अविधां ब्रह्मविधां त्वामाधां विधामुपास्महे ॥॥२९२॥

अेका धनन्तसन्ध्यान्त षैन्दवास्थान मण्डपाम् ।
पूर्णाङ्गं त्वां शिवाङ्गस्थां महाराणीमुपास्महे ॥॥२९३॥

वेदागम शिशुकीडा विनोदरसिकां शिवाम् ।
उपयार क्लोपास्यां स्मितास्यां त्वामुपास्महे ॥ ॥२९४॥

सख्यित्सुष्मनिधानासि हेतुकां पादुकां पराम् ।
जरामरणविध्वंसि घुटिकां त्वा मुपास्महे ॥ ॥२९५॥

[Type here]

श्रीपादुका महामन्त्रसौध शृङ्गारनायिकाम् ।
यतुश्श्रुति महावाक्य भूमिकां त्वामुपास्महे ॥ २८६ ॥

संसारतीव्रातपतापितानां
शुष्कीभवच्छन्मुष्प पुष्कराणां
छाया यतस्स्यादमृतस्य धारा
तस्यै नम श्श्रीगुरुपादुकाये ॥ २८७ ॥

जडि जडि त्वमजं स्वप्निभीषिकां
कुरु कटाक्षमयी मपि कुञ्जिकाम् ।
विघटय प्रिय हृन्मणि पेटिकां
घटय मेऽत्र य ते मणिपादुकाम् ॥ २८८ ॥

श्री श्री श्री त्रिपुराम्बिका तुलिनरुग््रेष्वा किरीटात्मक
श्री श्री श्री जगदेकदेशिकवर श्रीशङ्करस्थापित ।
श्री श्री श्री युत कामकोटि विलसत्सिंहासनाधिष्ठित
श्री श्री श्री गुरुराजराजमकुट श्रीपादुकायै नमः ॥ २८९ ॥

काञ्च्यां श्रीमणिकिङ्किणी किणिकिणि क्वाणाञ्जितां काञ्चनीं
कामाक्षी कटिमण्डलोपरि वसत्काञ्ची विपञ्ची गिरां
वक्षीकृत्य गुरो र्वयः परिणत प्रत्यक्षर प्रस्रवद्-
द्राक्षेक्षु स्वरसानुभूतिममवामावम्ब्य साक्षान्मया ॥ ३०० ॥

धाराक्षान्त सुवर्णरत्नघटिता सेयं स्तुति श्श्रीगुरोः
अद्वैतागमराज्यरञ्जन यशः पूर्णालिषेकोत्सवे ।
स्वर्णोद्दीर्ण महासवे परशिवाभ्यर्णायित प्राभवे

[Type here]

કલુમેયા ઁશિમૌલિ મૌલિવિલુઠન્મન્દાકિની સૌહૃદમ્ ॥૩૦૧॥

પ્રથિત હેમવલમ્બિ મહોત્સવેડભ્યુદિત પૂર્ણસામૃત નિર્ઝરી |
જનિ મૃતિ વ્યસન પ્રતિજિત્વરી ગુરુકૃપાલહરી જયતેતરામ્ ॥ ૩૦૨॥

"ગુરુકૃપાલહરી દિશતાસ્ત્રિયમ્ ॥"
શ્રી: શ્રી: શ્રી: શ્રી: શ્રી: